

Új

TAPOLCAI ÚJSÁG

VIII. (XIV.) évfolyam 4. szám

TAPOLCA VÁROS LAPJA

2007. április

Isten óvja Tapolcát!

Fotó: Parapatics

Az ünnepségen írta alá a testvérvárosi megállapodást dr. Rédei Zsolt, Sümeg és Ács János, Tapolca polgármestere

- Mi kell ahhoz, hogy jól élhető, biztonságos nyújtó Tapolcánk legyen? - tette fel a kérdést Ács János polgármester Tapolca Napjának ünnepén, március 30-án, a Tamási Áron Művelődési Központban, majd így folytatta:

- Közös akarat, kitartás, megértés, türelem, a város és egymás iránti bizalom, kemény munka és elkötelezett

szeretet. Ha ez megvan, akkor összefogva képesek vagyunk együtt gondolkodni és tenni azért, hogy továbbfejlődjön, épüljön és szépüljön szeretett városunk, Tapolca. Mindenkinek kívánok ehhez nagyon jó erőt, egészséget. Isten éltesen minden Tapolcait! Isten óvja Tapolcát!

/Összeállításunk a 4. oldalon Lendületbe jött a város... címmel./

A bor tavaszi ünnepén

Fotó: Dancs

A zárónapon a Lengyel-kápolnához vonult a színes, ünneplő tömeg

A XV. Szent György-hegyi Napok rendezvénysorozata április 23-a és 29-e közötti időpontban több helyszínen is zajlott.

Mint azt Kulka Gábor, OBI felügyelő lapunknak elmondta, a komoly múlttal rendelkező borünnep felelevenítésének gondolata a '90-es évek elején fogalmazódott meg. A fő ötletgazda az akkori Szent György-hegy Hegyközség elnöke, Csanda Elek volt, de a vezetőség többi tagja is támogatta a felvetést, így 1993-ban első alkalommal rendezhették meg a rangos eseményt.

Ebben az évben a hegymagasi Szent György Pincében Császár László, a Veszprém Megyei Közgyűlés önkormányzati főtanácsadója nyitotta meg a programsorozatot, majd ezt a borverseny követte.

A rendezvény következő állomása a Hotel Gabriella volt, ahol az ingyencsapat keretében a legfinomabb borokat és ételkülönlegességeket kóstolhatták meg a résztvevők. A jó hangulat zenei háttéréről Sajcz Gábor gondoskodott.

/Összeállításunk a 3. oldalon Szent György-hegyi Napok 2007 címmel./

Szép esténk volt

Zsúfolásig megtelt nézőtér fogadta április 14-én a Városi Rendezvénycsarnokban a három és fél évtizedes fennállását ünneplő, többszörös Fesztivál- és Nívó-díjas Batsányi Tánc-együttest.

Mi magyarok tudjuk csak igazán, hogy anyanyelvünk, szókincsünk egyedi szépséggel bír, ezen az estén azonban az is bebizonyosodott, hogy táncainkban is hordozzuk virtuozitásunkat és nem utolsósorban identitásunkat. Különösen, ha a professzionális, művészi szintre fejlesztett előadás néptáncot értő és kedvelő közönségre talál.

A „Szép esténk lesz” című, a tánc világnapja alkalmából is rendezett jubileumi műsort a díszpalotás fülbemászó dalamai és már jól ismert lépései nyitották.

/Tudósításunk a 3. oldalon Jó talajba hullt a mag, amit elvetettünk címmel./

Fotó: Dancs

Akinek élete a tánc: a képen Hosszú Márta tánckarvezető

Példaértékű kezdeményezés

Április 4-én a Széchenyi István Szakképző Iskola, a Veszprém Megyei Gasztronómiai Egyesület és a Gasztro-Pont Szakmai Napot tartott Tapolcán. A három helyszínen zajló rendezvény megnyitójára a Tamási Áron Művelődési Központban került sor.

Lájnérné Tóth Éva, az iskola igazgatója köszöntőjében elmondta, hogy a névadó tiszteletre tíz évvel ezelőtt kezdődött hagyomány szerint kétfévente rendeznek ilyen programot.

Sólyom Károly alpolgármester péld-

daértékűnek nevezte az iskolában folyó tevékenységet, hiszen nemcsak túlélni akarják a szakképzést sújtó gondokat, problémákat, de ötleteikkel, terveikkel és a város anyagi támogatásának segítségével megújulni is képesek.

Cs. Szabó Ildikó, a Gasztro-Pont rendezvény-igazgatója annak az örömeinek adott hangot, hogy ez a nap is lehetőséget ad arra, hogy a jövő szakembereit képző iskolák és a szakma között hid épüljön.

/Írásunk a 3. oldalon Az ember valódi értékét a cselekedete adja meg címmel./

Válaszd a sportot!

Április 11-én a Székelykaputól indult az a hagyományos váltófutás, amely két irányba került meg a megyét.

A tizedik alkalommal megrendezett megyefutás egyik ága Sümeg, Csabrendék, Devecser, Ajka, Noszlop, Kup és Pápa irányában futott. Míg a másik a Balaton-

parton, egészen Várpalotáig.

A 10-12 km-es váltófutáshoz csatlakozók a megye zászlajára szalagot kötöttek, ezzel is jelezve, hogy egyetértenek és támogatják azt a törekvést, amely a sporton keresztül hívja fel a figyelmet az egészséges életmódra és a drog veszélyeire.

Fotó: Gerencsér

Tapolcán a szalagot Lasztovicza Jenő, a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke és Marton József kötötte fel a zászlóra

Az ember valódi értékét a cselekedete adja meg

A Szakmai Nap megnyitóját követően a nap eseményei három helyszínen folytatódtak tovább.

A Széchenyi István Szakképző Iskola épületében a tanulók érdekes előadásokat hallgathattak a számítástechnika legújabb eredményeiről, az egészséges táplálkozásról, a katonaeletről, de a munkaerőpiaci helyzetről is képet kaphattak. Az előadók segítségével a grafológia, a kozmetikumok világába is bepillanthattak.

A Tamási Áron Művelődési Központban a gasztronómiai előadások meghallgatása mellett a termékbemutatók során az egészséges táplálkozás „hordozóival” is megismerkedhettek a résztvevők. Az üzemlátogatások során a Városgazdál-

kodási Kft.-hez, a Badacsonyi Borászati Kft.-hez, a Sümegi Malomba, a Tapolca TV-hez, valamint egy asztalosüzembe látogattak el a szakmunkástanulók.

- Az ember valódi értékét nem az határozza meg, hogy miként szól, hanem az, hogy miként cselekszik - idézte Széchenyit a tapasztalatokról szólva Lájerné Tóth Éva igazgató. - A mai nap megmutatta és példát is adott arra a tanulóinknak, hogy igaza van annak, aki azt mondja, hogy ott mennek jól a dolgok, ahol a vendéglátós, a szabó, a cukrász és a többi mesterember is meg van győződve arról, hogy az ő tevékenységén, az ő üzletén is múlik az állam boldogulása.

NHE

Szent György-hegyi Napok 2007

A Szent György-hegyi Napok elmaradhatatlan kiegészítője a szakmai konferencia, amelyen idén dr. Bakonyi Károly, dr. Brazsil József és Vizi E. Szilveszter, az MTA elnöke is tartalmas előadásával tisztelte meg az érdeklődőket a Tamási Áron Művelődési Központ színháztermében április 27-én.

Ezt követően a borsverseny értékelésére, az eredményhirdetésre és a díjak átadására került sor. A számtalan kiosztott érem közül érdemes kiemelni a Horváth Pincészet Chardonnay és Sauvignon blanc /2006/, valamint az Újvári Családi Szőlőbirtok Olaszrizling II /2006/ nedűjét, amelyeket a szakértő zsűri Nagyarannyal értékelt. Természetesen a díjazott borok - melyeket Kulka Gábor mutatott be - kóstolása sem maradt el.

Április 28-a a borutak és a mesterszakác-

sok napja volt.

A rendezvénysorozat zárónapja tén-zenével kezdődött, majd ezt követően a hosszan kígyózó sor - néhány perc pihenőt beiktatva a Szász Pincénél - a Lengyel-kápolnához vonult, ahol szabadtéri szent-miséén került sor a borszentelésre és kenyéradásra.

A verőfényes napsütésben kulturális műsorral is kedveskedtek a helyszínen a szervezők, majd Szencz Lajosné, a Tapolcai Kistérség elnöke zárta a XV. Szent György-hegyi Napokat, mely idén is a Szent György-hegyért Alapítvány, Hegymagas, Kisapáti, Raposka és Tapolca önkormányzatai, hegyközségei, az FVM Szőlészeti és Borászati Kutató Intézete és a Vinum Vulcanum Badacsonyi Borlovagrend közreműködésével valósulhatott meg.

Dancs István

Jó talajba hullt a mag, amit elvetettünk

A Batsányi Táncgyűstest a jubileumi műsorán Ács János polgármester méltatta, szövege a kulturális szerepvállalásokról és a sikereikről.

- A Batsányi Táncgyűstest Tapolca művészeti életében az egyik legjelentősebb, legmeghatározóbb és legkiemelkedőbb szerepet játssza. Nemcsak az ország határain belül, hanem azon kívül is. A Németh László vezette lelkes csapat évente mintegy száz alkalommal lép fel hazai és külföldi, jelentős és kisebb rendezvényeken egyaránt. Kevesen vannak városunkban, akiket valamilyen formában ne érintett volna meg az a varázs, amivel csak ők tudják megajándékozni közönségüket. Köszöntője után elismerő oklevelet és 300 ezer forint összegű támogatást nyújtott át az együttes művészeti vezetőjének és koreográfusának a polgármester.

Hazai és nemzetközi hírévéhez méltó, szemet gyönyörködtető műsorszámokat láthattak a nézők, amelyekben a régi és a legifjabb táncosok adtak elő többek közt délaföldi, kalotaszegi, szatmári, kalocsai és küküllőmenti táncokat, de külön vastaps szólta a „közönség kedvenc” Szeret, nem szeret? - nek és a Toborzónak is.

Természetesen nem hiányozhattak az ünnepi műsorból a hagyományokat ápoló formációk sem. Nagy sikert aratott a

Csobánc Népdalkör, a Batsányi Pávákör, a Badacsonyi Táncgyűstest, a Bárdos Lajos Általános Iskola gyermekcsoporthja, a Gyenes Táncgyűstest, valamint egyik szólistája, a mindössze 10 esztendő Fodor Mátvás, aki fantasztikus táncudásáról tett ezen az estén tanúbizonyságot. Szünni nem akaró vastaps és ováció kíséretében hagyta el a színpadot.

A fergeteges hangulatú program végén az ünnepelt formáció alapítója és a Batsányi János Művelődési Központ igazgatója, Zentai Gábor beszédében hangsúlyozta, hogy forradalmár költőnk neve kötelez, mellette legalább ennyire fontos városunk jó hírnevének öregbítése - amit a Németh László vezette magas tánc kultúrával rendelkező csapat maximálisan teljesít is - lépjenek fel a Föld bármely szegletében. Az eddig eltelt három és fél évtizedet így summázza: - Jó talajba hullott a mag, melyet 35 esztendőre ültettünk!

Záróakkordként díjak és oklevelek átadása következett. Ács János oklevelet adott át Horváth Istvánnak, Hosszú Mártának, Mersics Lászlónak, Serger Zsuzsának és Vitai Tamásnak. Németh László pedig a kitarató és áldozatos munkát köszönte meg táncosainak, külön kiemelve a tánckarvezetőket; Hosszú Mártát és Figler Györgyöt, valamint Figler Károly művészeti munkatársát.

Dancs István

Vállalkozásbiztonság

A Magyarországi Biztonsági Vezetők Egyesülete (MBVE) március 28-30-á között a Hotel Pelionban konferenciát rendezett.

A háromnapos tanácskozás egyik fontos témája a feketekereskedelem és a védjegyhamisítás volt. Ehhez kapcsolódóan a termékhamisításról és a cigarettacsempészetről adott áttekintést Szentessy Zoltán,

a MBVE alelnöke, a British American Tobacco közép-kelet-európai biztonsági vezetője. A konferencián előadás hangzott el még járműkövetésről, az internetes üzleti manipulációról, a polgári kárigény érvényesítéséről, a belső család felderítéséről, valamint a biztonságtechnikai mérnök oktatás helyéről és szerepéről is.

NHE

Képviselőként közel tizenhét éve a város szolgálatában

Folytatva az önkormányzati képviselők bemutatását dr. Csonka Lászlóval az önkormányzatiság kezdeteiről és a jelen feladatairól is beszélgettünk.

- Tizenhetedik éve vagyok önkormányzati képviselő, azaz az ötödik ciklusomat kezdem 2006-ban - mondja riportalanyom.

- Óhatatlanul is felmerül a kérdés: az akár napi 24 órás elfoglaltságot is jelentő sebészorvosi munkakör mellett miért vállalkozott arra, hogy egy szintén nagy leterheltséget jelentő közfeladatot lásson el?

- Főleg az egészségügy készített arra, hogy eleget tegyek a felkérésnek. A '80-as évek végén, a '90-es évek elején azért küzdöttünk, hogy komplett kórháza legyen Tapolcának. Mindenki emlékszik még rá, hogy akkor nem működött a belgyógyászat. Ennek a létrehozásában való részvétel szándéka is jelentősen motivált engemet, mondhatnám azt, hogy a városi politikálás fő kérdése is ez volt, de a komplett kórház léte, nemléte ma is napirenden van.

- Mit adott az egyik, mit a másik feladat? Miként tudtak egymásból építkezni?

- A szakmától biztos, hogy sok energiát elvitt a képviselőség, de úgy érzem, sokat hozott az egészségügyért, mert az első hat év nagyon produktív volt ezen a területen. Akkor készült el a belgyógyászati-, a röntgen osztály. Az akkori egészségügyi törvény szerint a városi kórház már krónikus intézménnyé vált volna ezek nélkül, tehát óriási eredménynek számított, hogy olyan helyzetbe tudtuk hozni, hogy ezt elkerülje. Lett a sebészeti, a nőgyógyászati-szülészeti mellett egy belgyógyászati és a „meg valami” kategóriába

tartozó barlangterápiánk. De az épületbe fül-orr-gégészeti részleg is működött. Ezeket a sikereket 1996 őszéig értük el. A város lakosságának a hozzáállása, az energiája országosan is példaértékű volt.

- Az orvos-képviselőnek nemcsak egészségügyi kérdésekben kell döntést hoznia. Melyek azok a tettek, tények, amelyekre az elmúlt közel tizenhét távlatából büszkén

öröm az, hogy minden olyan fejlesztésnek, terv megvalósításának, építkezésnek, amely az elmúlt több mint másfél évtized alatt történt, valamilyen módon a részese vagyok, azaz, úgy érzem, a magam módján hozzájárultam a város fejlődéséhez. A kórházon kívül büszke vagyok a Hotel Pelionra, a Fő utca szebbé tételére, a Tópart rekonstrukciójára, a Városi Rendezvény-

meg?

- Kettős érzellemmel fogadom az egészségügyi reformot, ami „fejbe talált” bennünket. Elfogadom, hogy reformokra szükség van, de a reformok torlódására nincs. Ami bennünket szomorúan érint, hogy nincs most már komplett kórházunk. Nehéz ezt tudomásul venni.

- Sokan mondják, hogy az önkormányzatiságot tanulni kell. Bizonyára többen emlékeznek arra, hogy az egyik előd tapolcai újságban a szerkesztő - máig megkérdőjelezhető módon - szó szerint idézte, közölte a testületi üléseken a megszólalókat, megjelenítve a fogalmazással járó gyötrődéseiket is.

- Én is emlékszem arra az esetre, még a hümmögést és a dadogást is leírta. Az az újságszám nekem is megvan. Valóban igaz, hogy az önkormányzatiságot tanulni kell, de a tapasztalat és az ülésekre való alapos felkészülés hamar meghozhatja az eredményt. Négy cikluson keresztül a 6. számú választókerületet képviseltem a Testületben. A volt körzetem a legfiatalabb körzet: az Egry József utca és a 13-15-17-es Y-ok tartoznak hozzá. Nagyon sok a fiatal, a gyerek. Fiatal városrész, jól átlátható. Bár a lakásunk nem ott van, de az ablakunkból szinte az összes házat látom. Engem akkor a lakók kértek fel, hogy képviseljem őket. 2006-ban nem egyéniben - mivel indultam polgármesterjelöltként -, hanem listavezetőként jutottam be a képviselők közé. Most is, mint eddig mindig, azt szeretném, ha a városi nagy célok elérésének érdekében a képviselő-társaimmal együtt gondolkodva döntenénk.

N. Horváth Erzsébet

A város polgárainak összefogásával épülhetett fel a kórház új szárnya

emlékszik vissza?

- Mivel a Testületnek az egyetlen olyan képviselője vagyok, aki minden eddigi képviselővel együtt dolgozott, nagy öröm számomra, hogy minden volt képviselő-társammal ma is jó a kapcsolat. A másik

csarnokra - bár ennek a helyét nem oda képzeltem el, ahová került -, a szennyvízcsatorna építésére, az utak, járdák helyreállítására, azaz minden olyan beruházásra, amely Tapolca előbbre jutását célozta meg.

- Mi az, amiért küzdött, de nem valósult

Lendületbe jött a város, erősödött a lakosság lokálpatriotizmusa

A városossá avatás évfordulója alkalmából rendezett ünnepség valójában névadás is volt, hiszen ez a több évtizedes múltra visszatekintő esemény először kapta a **Tapolca Napja** elnevezést.

Az ünnepi program kezdetén a jelenlévők egyperces néma felállással adóztak a március 29-én elhunyt Kovács Imre emlékének, aki nyugdíjba vonulásáig, 1984-ig a Városi Tanács pénzügyi, terv és munkaügyi osztályát vezette. Az Önkormányzat az elhunytat saját halottjának tekintve vett tőle egy későbbi időpontban búcsút a régi temetőben. */Kovács Imre munkásságának méltatása a 6. oldalon Tapolcai életrajzok címmel olvasható - a szerkesztő/*

„Élni ott jó, ahol számítanak rád, ott, ahol neked is van jogod, ott, ahol őszintén embernek és polgárnak érzed magad.” Ács János polgármester ezzel az idézettel köszöntötte az ünnepség résztvevőit, majd szólt Tapolca történelméről és a közelmúlt történéseiről. - Stratégiai célkitűzésként már az 1990-es évek elején megfogalmazásra került az idegenforgalom fejlesztése, kezdetben kevés sikerrel. Az ezredfordulóra - jelenleg is tartó - lendületbe jött a város, erősödött a lakosság lokálpatriotizmusa, a helyi vállalkozások fejlődése - hangsúlyozta a város embere. - Ez a folyamat az önkormányzati beruházási, fejlesztés törekvésekkel együtt olyan településfejlődést eredményezett, amelyre méltán lehetnek büszké a tapolcaiak. A jelentős változásokat a Magyar Urbanisztikai Társaság is elismerte, Tapolca rangos elismerést, Hild

János Díjat kapott.

Majd arról szólt, hogy Tapolca a Tamási Áron Művelődési Központban, immár saját épületében tud színteret biztosítani a város kulturális rendezvényeinek, kiállításainak, városi és civil szervezeti programoknak, önkormányzati ünnepi eseményeknek.

A Városi Rendezvénycsarnok létesítésével egy olyan többfunkciós épülettel gyarapodott Tapolca, amely elsősorban a sport, de a kulturális élet kiteljesedéséhez is hozzájárult. Megújult a Városi Sporttelep és a Városi Mozi is. Élve az ezredfordulón megnyíló pályázati lehetőségekkel, jelentős számú, a fiatalok életkezdését segítő fecskelakással, költségteljes és szociális bérlakásokkal nőtt a városi vagyon - tette hozzá a polgármester.

Az ünnepi beszédet követően kitüntetések átadására került sor. Tapolca Városért kitüntető címben Csere Sándor kanonok és az SCD Holding Zrt részeseit. Az SCD Holding Zrt-vel együttműködve (Jászai Gellért, Bajka Zoltán, Szatmári Gábor) sikerült elérni, hogy magánberuházásban, mintegy 5 milliárd forint összegben Tapolcán felépült a Hotel Pelion, amelynek beindítása mérföldkő volt a város fejlődésében, vonzerejének növelésében. A sport területén elért eredményeiért Lukács Béla vehetett át díjat. A kitüntetettek nevében Csere Sándor kanonok mondott köszönetet.

Az ünnepi program folytatásaként került sor a Tapolca-Sümege közötti testvérvárosi megállapodás aláírására. Dr. Rédei Zsolt, Sümege polgármestere annak az örömeinek

adott hangot, hogy bár a két város kapcsolatának már hagyományai vannak, de az országosan is példaértékű megállapodás új utakat fog nyitni a polgárok előtt. - Amikor jöttünk Sümegről Tapolca felé az ún. erdei úton, arra gondoltam, hogy ez az út valójában az eddig meglévő kapcsolatot szimbolizálja. Reményeink szerint azonban a 2007-es Regionális Akcióterv szerint ez az út is megújul majd, éppúgy, mint ahogy a két szomszédos város kapcsolata. Ács János polgármester hangsúlyozta: - A közös feladatok, a pályázati lehetőségek az együtt gondolkodást, az együttműködést igénylik.

A két település közötti testvérvárosi megállapodás nem formáság, hanem kötelezettség. Kívánom, hogy a most kitűzött út legyen egyenes, ha keskeny is az ösvény, de legyen biztonságos és jól járható. Köszönöm Sümegnek, hogy befogadtak bennünket testvérek.

Az ünnepélyes aláírást követően mindkét város kulturális műsorral kedveskedett a résztvevőknek. Az ünnepi programot baráti beszélgetés zárta, amely előtt Laszovicza Jenő, a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke mondott pohárköszöntőt, és kívánt mindkét városnak sikeres együttműködést.

Fotó: N. Horváth

A sümegei vendégek színes műsorral érkeztek az ünnepségre

„Küldöncnek jöttem, és eltűnök majd, ha az üzenetet által adtam”

Mécs László költő fenti sorait idézve mondott köszönetet Csere Sándor kanonok-plébános a kimagasló egyházi és közéleti tevékenysége elismerésül adományozott Tapolca városért kitüntető cím átvételkor.

- Miatán ember vagyok, engem is örömmel tölt el az, hogy ilyen elismerésben részesültem. Egy kicsit kényelmetlen helyzetben is vagyok, mert nyilvánvaló, hogy nagyon sokan jobban megérdemelték, mint én - mondta a vele készített riport elején Csere Sándor. - Bennem folyton ott van, Krisztusnak az a kijelentése, amit a tanítványainak mondott: „Ha mindent megteszteltek is, csak haszontalan munkások voltatok, mert csak azt tettétek, ami a kötelességeitek.”

- Bizonyára nem én vagyok az első, aki azt kéri Öntől, hogy beszéljen arról, hol volt kiskorodás, miként lett pap?

- Valóban nem Ön az első, aki ezt kérdezi. Most is csak azt tudom válaszolni, amit nekik: éppúgy meg tudom magyarázni, mint ahogy nem. Negyedik elemista voltam, amikor arra gondoltam, ha egyszer van Isten, és Ő azt várja el tőlünk, hogy tegyük a jót, akkor az a legjobb, ha én ezt hivatászerűen teszem. De természetesen ehhez hozzátartozik, hogy voltak, akik megerősítették a döntésemet. Köztük Schandl Lajos, településünk plébánosa.

- Hol volt kiskorodás? Mit szolt a család az elhatározásához?

- A Nagykanizsa melletti Sandon éltünk. A negyedik osztály felévében vittek át a szüleim - mondván, hogy nálunk gyakran cserélődnek a tanítók - a zákánytelepi iskolába. Itt élt a nagynéném is. Még ma is élénken emlékszem arra, amikor bejelentettem egy családi ünnepen, hogy én a papi hivatást fogom választani. Örült mindenki. Az édesapám - hívő katolikusként - az első világháborúból való szerencsés hazatéréseért

először egy keresztet akart emeltetni, de aztán inkább a katolikus templom építésében vállalt jelentős anyagi részt, mint tehető földműves.

- Az elemi elvégzése után hol járt iskolába?

- Az elemi iskola után Somogycsurgóra kerültem a református gimnáziumba, ahol bátran állíthatom - semmilyen vallási feszültség nem volt. Véleményem szerint több volt a katolikus diák, mint református. Nagyon jó szellem uralkodott ott. Har-

Fotó: N. Horváth

A kitüntetés és egy, a templomot ábrázoló festményt Ács János adta át

madiktól kezdve már a piaristákhoz jártam Nagykanizsára, majd Veszprémbe kerültem szemináriumba. Radax Dezső plébános úr egyengette aztán tovább az utamat Esztergomba. A pappá szentelésemet már Veszprém-ben történt 1956 júniusában.

- Hol misézett először?

- A szülőfalumban, ahogy ez illik.

- Hol teljesített először szolgálatot?

- Berhidára kerültem káplánnak, és ott értek az '56-os események is. A település három részből - Peremarton-Berhida-Kiskovácsi - tevődött össze. Annyi volt a feladatom, annyira le voltam kötve, ha leültem, már aludtam is. A plébános-aggódva az egészségi állapotomért - kivizsgálásra küldött, de szerencsére a fáradságon kívül semmi bajom nem volt. A települések közöt-

vetettek azzal, hogy az állam nem nézi jó szemmel, ha a pap a fiatalok közé megy. Egy évvel később emiatt el is helyeztek onnan Várpalotára, de teljesítettem szolgálatot Veszprém-ben is.

- Mikor érkezett Tapolcára?

- 1990 óta vagyok itt. Mindenki iránt nagy szeretettel vagyok, az egyetértésre törekszem. Úgy érzem, hogy mindenkivel tudok szót érteni.

- Az Ön itt léte alatt kapta vissza az egyház az iskolát és a zárda épületét.

- Ez egy történelmi szituáció eredménye volt, de örülök, hogy részese lehettem. Amikor a Vincés-rend főnökszonya itt járt Tapolcán, látva és tapasztalva, hogy milyen sokan járnak szentmisére, úgy döntött, hogy itt mindenképpen vissza kell állítani a rendet. Az iskola visszaadása is zökkenőmentesebb volt a városban, mint másutt.

- Országosan is példaértékű a városban meglévő ökumenizmus.

- Valóban kiváló az együttműködés a katolikus, a református és az evangélikus egyház között. Örömmel látjuk azt is, hogy mennyire megüszte jelenlétükkel a különböző vallású hívek a másik templomát az ökumenikus imahét alkalmából.

- 2006 és 2007 az Ön számára az évfordulók évei. Tavaly volt az aranymiséje, ez év április 25-én pedig betöltötte a 75. életévét. Isten éltesse sokáig! Jó egészséget kívánunk az elkövetkezendő évekre is! A szolgálatban töltött idő következő ünnepe mi lesz?

- Köszönöm a jókívánságot. A következő ünnepi szentmise a vasárnap majd a gyémánt-mise lesz. Nagy optimizmus kell ahhoz, hogy az ember elhiggye, hogy megérheti ezeket. Az évfolyamtársaim közül csak hárman élünk. Működő pap már csak egyedül én vagyok. Ezt külön megköszönöm Istennek; és ameddig tudom, teljesítem az elvárását.

Az oldalt készítette: N. Horváth Erzsébet

Az üdülési csekk jótékony hatása

- A belföldi turizmus érzékelhetően felértékelődött, ami nagyrészt az üdülési csekk egyre szélesebb körű elterjedésének köszönhető - tudtuk meg *Minorics Tamástól*, a Tourinform Iroda vezetőjétől, aki az Utazás 2007-en való tapolcai részvételéről is tájékoztatta lapunkat.

- Tapolca és térsége az idei esztendőben kilencedik alkalommal képviseltette magát a budapesti Utazás 2007 turisztikai kiállításon és vásáron. Erről a rendezvényről - az eddigieket is figyelembe véve - a legtöbb pozitív tapasztalattal érkeztem haza. A vendégek nagyobb hányada a Balaton Régió,

azon belül Tapolca standjához célirányosan érkezett, volt elképzelésük a nyaralásukat illetően, tudatosan keresték a kiadványokat, konkrét szolgáltatási elemekre kérdeztek rá. És ami nagyon fontos: nem volt gyakori az előző években általánosan tapasztalható céltalan prospektusgyűjtés.

- Milyen korosztály érdeklődött elsősorban? Ez mérhető volt? És mi volt az érdeklődésük tárgya?

- Általánosságban középkorú, középosztálybeli családok, illetve párok érdeklődtek nálunk, főként a magasabb szolgáltatásokat - wellness, uszoda, rekreáció - kínáló kereskedelmi szálláshelyek iránt. Tapolca és környéke az érdeklődők körében nagyon jó pozíciót foglal el, keresik az itt található főbb turisztikai attrakciókat. Aki már járt a vidéken, visszatér. A Tavasbarlang, a Malomtó, a Szent György-hegyi bazaltorgonák és persze a vidék borai a legismertebbek. Keresik a szabadidős programokat, kirándulási lehetőségeket, tanösvényeket, kerékpártúrúra alkalmas területeket, a kerékpárutakat. A térségünkről pozitív vélemény - a megítélésem szerint - az utóbbi 1-2 évben alakulhatott ki. Veszprém megye - egy kiadványon belül - megjelentette az üdülési csekket elfogadó szolgáltatók listáját. Véleményem szerint a kiállításon ez volt a legkelendőbb szóróanyag.

N. Horváth Erzsébet

Szívből szólt az ének

Április 19-én már nemcsak otthont adott a Tamási Áron Művelődési Központ a megyei Éneklő Ifjúság hangversenyének, de ettől az évtől a szervezője is lett - tájékoztatta lapunkat *Bognár Ferenc* igazgató.

- A hangversenyen a Bárdos Lajos Általános Iskola kórusa aranyminősítést kapott, és *Bodor Tamásné* karnagy is elismerésben részesült a művészi munkájáért. A találkozón az általános iskolai kórusok mellett a Batsányi János Gimnázium és Szakképző Iskola énekkara és az osztálykórusok is felléptek, *Halápiné Kálmán Katalin* vezetésével.

Az iskolai fellépések után a neves szakemberekből álló zsűri két felnőtt kórus tevékenységét is értékelte az *Éneklő Magyarország* minősítőverseny keretében. A mindig kiváló színvonalon teljesítő, most új tagokkal is bővült, *Török Attiláné* vezette Tapolcai Kamarakórus, valamint balatonfüredi Brillante énekkar elnyerte a *Fesztiválkórus* címet.

Csak nagyon kevés hiányzott ahhoz, hogy a tapolcaiak a legnagyobb rangú elismerés, a *Hangversenykórus* megtisztelő cím birtokosai lehessenek.

NHE

Fotó: Minorics

A harmincéves Utazás Kiállításon a látogatók kedvükre válogathattak a belföldi turisztikai kínálatból a HUNGEXPO Budapesti Vásárközpontjában

Aki színekben imádkozik

- ... tulajdonképpen színekben imádkozom, mikor festek. Megszűnik a külvilág; béke, nyugalom száll meg. Lassan az egész ország megismerheti munkáimat, kb. 50 kiállításom volt már, sok helyre többször is meghívtak - olvasható többek közt *Somlai Julianna* bemutatkozó soraiban.

Tapolca is azon települések egyike, ahol nem első alkalommal állítja ki ikonjait a festőművész. Ezúttal is a Batsányi János Művelődési Központ adott otthont a színvonalas húsvéti rendezvénynek április 4-én. A Balatonyörökön élő művész közel két évtizedes festői múltra tekinthet vissza. Kezdetben csendéletet, tájképeket, portrékat, majd Szász Endre-másolatokat vitt vászonra, ezután lelt rá és maradt is meg az ikonfestészetnél.

A tapolcai kiállítást *Zentai Gábor* igazgató bevezető szavai nyitották, amelyben

különös hangsúlyt fektetett a húsvétra - mint a keresztény világ legnagyobb ünnepére.

Ács János polgármester egy definiálhatatlan érzésről beszélt megnyitójában - Amikor az ember megpillantja az öt körülölelő ikonokat, egy különleges, belülről fakadó érzés keríti hatalmába... *Pilinszky* írja egyik művében: „Az ikonok mozdulatlanok, és nem változnak, csak belső feszültségük nő, vagy csökken az idő múlásával.” A művész az ikonjaiban találta meg a belső harmóniáját, az elmélyültséget és az Istenhez vezető utat. Az alkotásait szemlélve láthatjuk azt a fajta ragyogást, azt a fényáradatot, amelyet szeretet és mélyszépséges tisztelet övez.

A húsvéti kiállítást színesítette a *Bazsó Gabriella* vezette Batsányi Kórus előadása és *Strommer Lászlóné* szavalata is.

A művész - ünnepi meglepetés gyanánt - két ikonját is felajánlotta, amelyek sorsolás útján találtak gazdára.

Dancs István

Gratulálunk!

Április 21-én tartotta Rendőr-napi központi ünnepségét a Megyei Főkapitányság.

Az ünnepség alkalmából kitüntetések átadására is sor került. *Dr. Scher József* tapolcai rendőrkapitány munkásságát *Életmű díjjal* ismerték el.

RENĐŐRSÉGI HÍREK

- Garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt indult eljárás egy helyi lakos ellen, aki a Fő téren a járdán haladva hangoskodott, kiabált, majd a kihelyezett kukákat a tartóoszlopról lerugdosta.

- Jármű ittas vezetése vétségének megalapozott gyanúja miatt indult eljárás azon személy ellen, aki a Mórincz Zs. utcában SEAT típusú személygépkocsival úgy vett részt a közúti közlekedésben, hogy a vezetés megkezdése előtt alkoholt fogyasztott.

- Szórakozóhelyen egy pultról eltulajdonítottak egy pénztárcát a benne lévő igazolványokkal, adó-, tb-, laccímártyákkal, 15.000 Ft-tal.

Négy nap a kikapcsolódás jegyében

Verőfényes napsugarak, vetélkedő, tánc, játszótér, autocrós verseny résztvevőinek felvonulása és zene minden mennyiségben. Röviden így jellemezhető a négy napig /ápr. 28- máj. 1./ tartó rendezvénysorozat, amely a Tapolca Tavasz 2007 nevet kapta.

is Európához tartozunk, ami lehetőséget ad gyermekeinknek egy szebb és boldogabb életre.

A négynapos forratagban a közönség megtekintette a nyírádi autocrós verseny résztvevőinek felvonulását, koncerteket hall-

Fotó: Dancs

A Tapolca Városi Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. által szervezett programokat sokan keresték fel, minden korosztály találhatott közülük kedvére valót

Az idei májális zenés ébresztőjét már hagyományos módon a Tapolcai Ifjúsági Fúvószenekar szolgáltatta.

A Köztársaság téren ünnepélyes megnyitó keretében köszöntött minden jelenlévőt *Marton József* alpolgármester, aki felidézte ifjúsága májálisainak élményeit, a májusfa állítást, de szólt május 1-je klasszikus jelentéséről is: - Abban a korban azt mondták nekünk, hogy a munkát ünnepeljük. Különösen nagy jelentőséggel bír ez a szó manapság, amikor naponta szünnnek meg munkahelyek. Ezért is volt fontos esemény 3 évvel ezelőtti EU-csatlakozásunk, így jogilag

gathattak, és tapsolhattak Sümeg testvérváros táncsoportjainak is. A helyi gyermek néptáncsoportok, a népszerű Acro Dance SE, a tapolcai Musical Színpad kezdő- és középső csoportjai és a Kinizsi Táncgyűttes is tánczázzal kedveskedett, de régi ismerősként köszönthették a rajongók a Kalimutu Saloon Band és a Hank Kern and the Hound Dogs tagjait is. Akinek ez sem volt elég, kézműves foglalkozásokon, játszótérben vagy éppen a Budapesti Utazó Vidámparkban tölthette szabadidejét, vagy a Városi Rendőrkapitányság által szervezett vetélkedőn vehetett részt.

Dancs István

Évfordulók

- 1942. április 01.** 65 éve
„Új röntgen-készülékét kapott a tapolcai kórház. A közel 13.000 pengő költséget jelentő értékes készülék április 1-től már üzemben van.”
- 1977. április 01.** 30 éve
Az Elnöki Tanács 4/1977. sz. határozatával Diszel közönséget Tapolca városhoz csatolta.
- 1897. április 04.** 110 éve
Megjelent a Tapolca és Vidéke programcikke Fiat lux címmel a villanyvilágítás meghonosítására.
- 1907. április 06.** 100 éve
Szentelését nyert az 1907. évi XX. törvénycikk, amely a Balatonvidéki Vasút megépítéséről szólt. Végállomása Tapolca. A vonal 1909. július 9-én nyílt meg.
- 1877. április 08.** 130 éve
A képviselőtestület a felső népiskola állami tulajdonba adásáról határozott, mivel azt szűkös anyagi körülményei miatt kellően gondozni nem tudja.
- 1897. április 19.** 110 éve
Közgyűlésen elfogadták a „Balatonvidéki Filoxera Ellen Védekező Egyesület” alapszabályát, s még ez évben könyomtatásra került a Lówy B. könyvnyomdájában Tapolcán.
- 1922. április 23.** 85 éve
Harangszentelés Tapolcán.

/A Wass Albert Könyvtár és Múzeum archívumából/

Kísérletező típus vagyok, többször is változtattam már pályát

Fotó: N. Horváth

A képen Kazinczy Beatrix és Závada Pál

A közelmúltban tartott író-olvasó találkozót Závada Pál szociográfus-író-szerkesztő a Batsányi János Általános Iskolában. A Kazinczy Beatrix tanárnő vezette beszélgetés során kibontakozó életutató érdeklődéssel figyelték a tanulókat. A beszélgetés után a neves író készséggel válaszolt a riporteri kérdésekre is.

- A Ön regényeit - de különösen a Jadviga

párnáját - megismerve különös érzés keríti hatalmába az olvasót. Ritka, hogy egy-egy ilyen nagy lélegzetvételű alkotás dallama, ritmusa még sokáig ott cseng az ember fülében. Mennyire volt szándékos és tudatos a dallamvilág megteremtése?

- Amikor az ember olvas, a végeredményt látja. Íróként, amikor egy-egy történetet kitalálok, „odahívom” a szereplőket, figurákat. Őket a szövegen keresztül nemcsak megmutatni kell, de jellemezni is, mégpedig a beszédmodoruk által. Az én alakjaim azonban nemcsak beszélnek, hanem írnak is. Ezért is ügyelek nagyon arra, hogy tisztán követhetők legyenek a gondolatok, sokat javítom a mondatokat, hogy az olvasás minél ritmikusabb, lendületesebb legyen. Amit kérdezett, abban tényleg van valami. A szórenddel, a szócserekkkel igyekszem egy sajátos dallamot adni az írásnak, hogy jölessen a nyelvnek kimondania a szavakat, ne legyen nyelvtörő, ne akassza meg az olvasást. Tehát a hangzásra, a hangütésre, a dallamra is odafigyelek.

- Kosztolányi mondta egyhelyütt, hogy az irodalmi alkotás a titkát soha nem „beszéli ki”. Minél mélyebben hatolunk a belsejébe, annál több titkot rejt el. Ez az Ön írásaival is így van?

- Látja, én kiterítettem, bevallottam az írói módszeremet, és Ön mégis a titokról kérdez! Természetesen vannak a művekben üzenetek, megfejtendő összefüggések, miközben tudjuk azt is, hogy nem mindegyiket veszik majd észre. De nem is kell. A titok nem a dramaturgiában van, hanem a szereplők érzelmeiben. Ha ezt felismeri az olvasó, akkor jó, ha nem, akkor az író csinált valamit rosszul.

- Az író-olvasó találkozón sok régi fényképet mutatott szülőfaluja, Tótkomlós életéből. A fotókon lévőknél mennyiben segítették regényeinek alakjait megformálni?

- A tárgyi környezet és a képen látható emberek is sokat segíthetnek az adott kor megjelenítésében. Egy öltözet, egy cipő, egy gyöngyos, azaz a képen látható idő is utat tud mutatni.

- Jadviga párnájának hősnője valóban élt, vagy elképzelt figura?

- Elképzelt, már csak azért is, mert nem egy tipikus figura. Ilyen nőalak közel 60-70 évvel ezelőtt nem jöhetett volna szembe a tótkomlói utcán. Jadviga csak fél lábbal volt ott, ahol volt, a maga módján deviánsnak számított. Időben is egy későbbi női viselkedési forma hordozója. Az, hogy a két világháború közötti időszakban őt odahelyeztem, egy kísérlet volt a probléma kifeje-

tésére. Aztán vagy elpattan a szál, vagy kibírja azt, amit az ember ráterhel. Engem mindenesetre izgatott, hogy egy ilyen szokatlan helyzetbe raktam be egy ilyen karakterű figurát.

- Mindig is író akart lenni?

- Nem. Kísérletező típus vagyok. Többször is változtattam már pályát, valami grafomániám mindig is volt, de azt nem tudtam, hogy ebből szépírás lesz. Dokumentumkönyveket, szociográfiát írtam korábban, szociológusként kutattam, kérdészködtem, egyetemen tanítottam. Közgazdász diplomám van, de nem lettem közgazdász.

- Köztudott, hogy néhány éve szorosabb a kapcsolata a mi vidékünkkel. Előfordulhat, hogy valamelyik következő regénye itt játszódik majd?

- Nem tudom. Fogalmam sincs róla. Valóban nagyon szeretek itt lenni a Balaton-felvidéken. Az apósoméknak /Dr. Nádori László - a szerkesztő/ Ábrahámhegyen van a nyaralója, gyakran dolgozom ott. Most csak így kapcsolódom a helyszínhez, de sokat vagyunk Tapolcán is. Lehet, hogy majd az öregkoromban fogok írni valami rezignáltat a vízről, a nádasról. Egyelőre nem tervezem.

N. Horváth Erzsébet

Vecsei János festői legendái

- Nem művész, pusztán művészetet szerető ember vagyok, aki munka mellett, szabadidejében igyekszik a tájat, a múlt pillanat varázsát megörökíteni az alkotás örömeért - vallott önmagáról Vecsei János festő, akinek első kiállítása megnyitójára a Tamási Áron Művelődési Központ aulájában került sor április 18-án.

A megszokottnál lényegesen több érdeklődőt vonzó rendezvényt Varga Gyöngyi, a helyi Musical Színpad tagjának színvonalas előadása nyitotta, amit Bogárné Ferenc intézményvezető irodalmi töltetű eszmefuttatása követett. Ezen az „ösvényen” továbbhaladva nyitotta meg a kiállítást Marton József alpolgármester, aki beszélt a kiállítóhoz fűződő személyes és a tájhoz fűződő közös kapcsolatokról. - Az itt élő, e tájba szerelmes művészek ezeket a pillanatokat az évtizedek során különböző alkotásaikban jelenítették meg. Vecsei János is közülük való, aki életének egy fontos részét szenteli annak, hogy képeiben a bennünket körbeölelő táj egy

adott pillanatát megörökítse. Amit az alkotásokon látunk, az valóság, kicsit talán szebb is, de mindenképpen ennek a

közegnek, környéknek és régióknak a hiteles ábrázolása köszön vissza.

Dancs István

Fotó: Dancs

Németh István Péter lírai tárlatvezetéssel járta végig a festő életútját

Folytatódtak az angyalkoncertek a zeneiskolában

Azt tanítják a teológusok, akik ilyen kérdésekben otthon vannak, hogy az angyaloknak kilenc kara van.

Mivel az arkangyal és a főbb angyalok már zenéltek nekünk, foglalkozunk kissé az apró angyalokkal is. Április 2-án a növendékek mutatták be, mire képesek. A sok szereplő között voltak jobbák és voltak gyengébbek, mint egy iskola bemutatkozása esetén már megszokott. A műsor gixer nélkül rendben lefolyt, ami a felkészítést dicséri. De nem ez mondanom lényege. Úgy érzem, most már beszélni kellene a zene tálatásáról is, hiszen még a jól zenélőknél is bizonytalan-kodónak látszott a fellépés. Természetes ez, nagyrészt adottság kérdése is, de tanítható.

A kulturáltság jellemzője a társadalmi érintkezés bizonyos ritualizáltsága. Ünnepek megülvése, társasági kommunikációk lefolytatása, alkalmi öltözködés szabályai, bemutatkozások, udvariassági szabályok ismerete. Amikor az előadó, legyen bár nagy művész, vagy kezdő, pódiumra lépve azonnal kontaktust kell teremtsen közönségével. Üdvözlí

hallgatóit. Ezért a zongorista hangszere mellől mosolygva fejet hajt, a hegedűs leeresztett kezében hangszerevel kissé meghajol, ugyanúgy minden kisebb hangszer szólistája. A mosoly és az üdvözlés az illem és a jó belépés ismérve, ide sorolható az alkalmi ruházat is. Produkció után a meghajlás kifejezettebb, és a megköszönő mosoly is talán lehet erőteljesebb. Figyeltem a leendő kis művészeket. Neveket feleslegesnek tartok, mert mondanivalóm általános szabály. Ismerete ugyan nem létszükség, azonban jó megjelenés fél siker! Aztán jó megszokni a jövőre nézve.

Az egyik kis hegedűs természetes magatartása, magabiztos zenélése, arcának élénksége, nem a ráfagyott mimika alatti bizonytalanságot mutatta. E fiúcska azonnal megragadott, és bizony kisebb hibát is elnéztem volna neki, de ilyen nem volt. Mert látszott, felkészült a produkcióra, magabiztos volt. /Gusztos Dani/ A fúvós quartett két kicsi trombitása hasonlóan, azonnal megnyerte szívemet. Mivel e kis zenészek

gyorsabban nőnek, mint ahogy kiteljesedik művészetük, természetes nagyobb nadrágot kell viselniük, és ahogy abba, úgy a zenébe is belenőnek. Nagyon kedvesek és tehetségesek voltak.

Az énekes kislány azonnal feltalálta szerepét, ahogy rámosolygott a közönségre, rámosolygott kísérőjére a pódiumra lépése után. A kedvesen, finoman fátyolos hangja majd megerősödik. A csintalan mozart szöveg és a zene interpretálása testre szabott volt. Fellépésének magabiztossága, elfogadottságának megteremtése, tehát a kontaktusa a hallgatókkal, már pódiumra kész karaktert jelzett. Ezen adottságok mellett szép jövő jósolható. /Böröczky Anna/

Az angyalkoncert folytatása a volt növendékek hangversenye április 4-én. Ekkor már azokat hallottuk, akik feljebb léptek az angyali létrán, a szeráf kariakat. Az előadott darabok is a mély! komoly zenéhez tartoztak. Boszorkányos ügyességű és virtuóz ritmusérzékű a szóló! dobokon zenélő fiú. Azután szépen brummogott a basszustuba.

Beethoven d-moll szonátájához nem kritikusan szólnék. A harminckét szonáta között megbújik e fontos mű. Beethoven a mondanó firtatóinak kijelentette, olvassák el Shakespeare Viharját. Található e remek szonátában kettő zongorarecitatívó dallam. Szívhezszóló fohásza Mirandolinának, apjához, Prosperóhoz, hogy állítsa le a szerelmesét veszélyeztető tengeri vihart. A szerző hangszere recitatívókkal és az ismert „jóember dallamaival” a hangszert beszélő szerűvé kívánta tenni. Ezt a G-dúr zongoraversenyben és a IX. szimfóniában érte el e kísérletek után. Előadása szép volt.

Még nem fejeztem be, hiszen vannak bukott angyalok is. Az intézetekből kibocsátottak közül sajnos sokan elhagyják a zenei pályát a gyakorlati tevékenységek nagyobb jövedelmei miatt. A szépséget az anyagjáért, mint az Úr angyalai hajdanán. Ha hangszereket és a zenélést is megtartják, bizonyára boldogabbak lesznek. De zene nélkül semmi esetre nem. Nélküle visszavágyódnak a zenei mennyországba. Dr. Sárly Gyula

A Tamási Áron Művelődési Központ májusi programjai

- 7. (hétfő) 10 és 11.45 Gyerekszínház Óperenciás bérlet: Mekk Mester megnyezője; 16 óra „Árnyék és Fény” című fotókiállítás, Tarján Iván fotóiból a szervátültetéséről;

- 8. (kedd) 10 óra, 9. (szerda) 8 óra, 10. (csütörtök) 8 óra Pedagógiai továbbképzés: A sajátos nevelési igényű tanulókkal való bánásmód;

- 10. (csütörtök) 8-13 óra A Születés Hete alkalmából előadások középiskolás diákok részére;

- 14. (hétfő) 19 óra Hangverseny: Trombitaparádé;

- 29. (kedd) 16.30 Szekeres Erzsébet textilművész kiállításának megnyitója. Megnyitja: Dr. Laczkovics Emőke muzeológus. Közreműködik: Maczkó Mária énekes.

Mindenkit szeretettel várnak!

Az erősek közt is a legerősebb

Fotó: N. Horváth

A kitüntetést Ács János polgármester adta át a sportolónak

A Városnapon rendezett ünnepségen a világ- és európbajnokságokon elért kiemelkedő eredményeiért és a város hírnevének öregbítéséért **Lukács Béla** erőemelő a **Tapolcai Testnevelés és Sport** kitüntetett címben részesült.

Sportpályafutása elmúlt 8 évében számos versenyen indult, és sorra aratta a lenyűgöző sikereket.

A Badygard SE erőemelője 2006 júniusában az ausztriai Krems-ben második lett a profi fekvenyomó Európa Bajnokságon, majd Belgiumban, Gentben a világbajnokságon aranyérmes lett. A tavalyi év novemberében Szlovákiában profi fekvenyomó világtorna 195,5 kg-os világcsúccsal nyert aranyérmes Tapolca és az ország dicsőségére.

Eredményeiért **Lukács Béla** megkapta a **Veszprém Megye Kiváló Felnőtt Férfi Sportolója** címet, amelyet előtte erőemelőnek még sohasem ítéltek oda. **NHE**

Tehetségeink

File Máttyás és Hanczvikkel Márk - a **Balaton Isever vívóklub** versenyzői - életük egyik legemlékezetesebb időszakán vannak túl, hiszen - a közelmúltban először válogatottként - részt vehettek a **kadett EB-n és VB-n**.

A két nagy verseny közül az EB sikerült jobban számukra, hiszen csapatban - két másik társukkal - a szépen csillogó bronzérmes akasztották a nyakukba. Matyi 11. lett egyéniben, Márk a 44. helyen végzett. A világbajnokságon nem rendeztek csapatversenyt - hárman vívhattak magyarok - és az egyéni versenyben a 64-es tábla jelentette számukra a búcsút.

Matyi 16, Márk 17 éves. Mindketten a keszthelyi Vajda Gimnázium tanulói, és utolsó éves kadett versenyzők. Tanulmányi eredményeik jók, továbbtanulási terveik vannak. Matyi a műszaki egyetemre készül. 2000 óta vívnak. Mozgalmas, és eredményes hét év áll mögöttük, sok-sok érmmel, versennyel és győzelemmel, egyéniben és csapatban, amire joggal büszkék ők és családjuk egyaránt.

Márk több sportággal is próbálkozott, aztán végképp a vívás mellett tette le voksát. Matyit édesanyja írta be - egy hirdetést olvasva - az első vívótanfolyamra, és ő egyből megtalálta helyét a pástok világában. Szeretik a labdajátékokat. Márk a kézilabdát, Matyi a focit, de a vívás mellett nincs sok idejük azokra. Márk sérülékeny, kötött izomzatú. Neki különösen vigyázni kell magára. Kevés szabadidejüket szívesen töltik a barátokkal, és szeretnek zenét hallgatni is.

A közeljövő tervei: jövőre - mint elsőéves juniorok - bekerülni a tíz legjobb közé, és a ranglistán minél előbb végezni. Tovább tanulni a vívás „mesterfogásait”, és gyarapítani az éremkollekciónkat, amire edzőjük, Borosné Eitner Kinga szerint megvan minden esélyük. Tudják és látják, most, hogy ott voltak a nemzetközi mezőnyben, milyen sokat kell még fejlődniük és tanulniuk ahhoz, hogy a jövőben - immár a juniorok között - megállják a helyüket, és valóra válthassák álmaikat. Mindehhez sok sikert kívánunk fiúk!

K. Lelkes Katalin

File Máttyás

Hanczvikkel Márk

Húsvéti játszóház és NYUSZI KUPA

A Tapolca Városi Rendezvénycsarnok előterében, április 7-én szombaton az ide látogató gyerekek tojást festhettek, könyvjelzőt-, és tojástartót készíthettek húsvéti alkalmából.

A húsvéti T-egyél klub után, 10 órai kezdettel került megrendezésre a NYUSZI KUPA, gyermek teremlabdarúgó torna. 4

csapat részvételével, körmérkőzésekkel, 12 perces játékidővel. Oklevelet kaptak: Gajár Bence (Tapolca), Horváth Tamás (Zalahaláp), Kaszás Dávid (Tapolca), Kálóczy Dávid (Tapolca), Magyar Vanda (Zalahaláp), Meistersics Regő (Tapolca), Oláh Dávid (Tapolca), Sásdi Roland (Zalahaláp), Szalaki Balázs (Tapolca), Tóth Ádám (Tapolca). **CsD**

Hajrá lányok!

Az NB II-es női kézilabda bajnokság 18. fordulójához ért.

Nagyon jó ránézni a tabellára, mivel mind az ifjúsági, mind a felnőtt női csapat a tabella élén, az első helyen áll. A csapat megérett arra, hogy egy osztállyal magasabbra, az NB I/B-be felkerüljön.

Ahhoz azonban, hogy feljusson, nagyon sok segítségre van szükség, nemcsak a város részéről - azt folyamatosan meg is kapja -, de szeretnék, ha a vállalkozók, a kézilabdát szerető szurkolók, a szponzorok is támogatnák a csapat törekvését. Népszerűségüknek ékes bizonyítéka, hogy egyre többen választják hétvégi programként a női kézilabdacsapatok mérkőzéseinek látogatását. Sokan elkísérik őket vidékre is, hogy buzdításukkal erősítsék a lelkesen küzdő lányok játékát, akik mindent elkövetnek azért, hogy önmaguknak, a városnak is bebizonyítsák, hogy

tehetségükkel és szorgalmukkal méltán érdemelnek ki a **Felsőbb osztályba** léphet megítéltel címet.

A legújabb eredmény: a tapolcai lányok magabiztosan nyertek Ajkán a Le Belier KK ellen /18:31(9:17)/. - A tabella éllovasa a játék minden elemében felülmúlta a sereghajtó vendéglátót, s könnyed győzelmével továbbra is az első - írja a **Napló**. Jók: Antal Anett, Geiger Szilvia, Dancs Nóra, Bak Veronika. Védekezésben a mezőny legjobbjai: Bak Veronika.

Azok, akik támogatni szeretnék ezt a lelkes és Tapolca hírnevét öregbítő csapatot, az alábbi elérhetőségeken kérdezhetnek rá a mikéntre: **Kordik Csaba**: 06/30 993 6189; e-mail: kordik@vazsonykom.hu; **Antal Edit**: 06/70 379 0751; e-mail: antaledit@citromail.hu; **Bereczné Csincsi Erika**: 06/30 474 6820 e-mail: era@bereczni.t-online.hu **NHE**

Küzdőszellemből, sportszerűségből mindig jelesre vizsgáznak a lányok

A sípálya vonzásában

Tapolca sportélete gazdag és sokszínű. Sportolóink számtalan szakágban szereznek elismerést nemcsak szűkebb hazájuknak, de országos, nemzetközi megméretésen is.

Most egy újabb sportággal és egy újabb tehetséges fiatalal bővült ez a színes paletta. **Nové János** eredményét a téli sportok, a sí világában jegyzik. Ő, a tizenöt éves gimnazista az országos sí diákolimpián az amatőr kategóriában II. helyezést ért el. - A legtehetségesebb síelő, akivel az utóbbi években találkozta egyik edzője a sportújságnak. - Egyszer még büszke lesznek arra, hogy nálunk is tanult valakit.

- 2000 tavaszán, 8 évesen kezdtem el síelni. Az édesapám vitt el bennünket egy ausztriai kis faluba - mondja a **magasra nőit, szerényen nyilatkozó fiú**. - Először csak estem-keltem, mondtam is, hogy ezt nem lehet megtanulni. De már aznap délután

ráéreztem az izére, sőt már egy nehezebb pályát is kipróbáltam. Ezután nem volt megállás. Sítaborokba íratott be az édesapám, 10-11 éves voltam, amikor először indultam amatőr síversenyen. A szombathelyi nyílt bajnokságon többször voltam első és második helyezett is. Idén februárban csak második lettem, mert mint kiderült, az első helyezést egy profi versenyző nyerte el.

- *Méreted már, hogy mekkora a legnagyobb sebesség, amivel lesiklász a pályán?*

- Ez úgy 60-70 km körüli.

- *A hosszútávfitőt magányosnak mondják. Téged milyen érzés kerit hatalmába a lesiklás közben?*

- Csodálatos érezni a pályát, élvezem a lesiklást. Sőt, most már a versenyzés izére is ráéreztem. Tudtam a diákolimpián, hogy vannak hibáim, de azt is éreztem, hogy ezeken, ha akarok, - és én nagyon akarok - még tudok javítani. **NHE**

Hírek, eredmények a tapolcai sportéletből

LABDARÚGÁS

Jánossomorja-TIAC 0:3 G.: Németh K., Lukácsa, Sinkó; TIAC-Bük 1:0 G.: Lukácsa. Fontos 3 pont a jó erőkből álló büki csapat ellen; Sümeg-TIAC 2:1 G.: Tóth Sz. Nem várt vereség az utolsó helyezettől; TIAC-Ajka 0:2; **Utánpótlás: U13:** TIAC-Veszprém 6:2; TIAC-PELC 20:2; TIAC-Sümeg 4:1; **U17:** Répcelak-TIAC 2:0; Sárvár-TIAC 0:5; **U19:** Répcelak-TIAC 4:1; Sárvár-TIAC 2:2

KÉZILABDA

Férfiak: Ács-Tapolca 45:28; Tapolca-Szentgotthárd 34:26. A megyei csapat Vonyarcvashegy ellen 5 gólos győzelmet aratott; **Nők:** Mogaac-Tapolca 22:36; Tapolca-Győrújbarát 31:24; Körmend-Tapolca 23:34. A nők remek teljesítményük eredményeként

egy pontos előnnyel vezetik a tabellát.

SAKK

„Tapolcai Tavasz” Gyermek- és Ifjúsági Egyéni Sakkverseny: Népes mezőny gyűlt össze a hagyományos tavaszi sakkversenyre. A korosztályos győztesek: Árvai Eszter, Egresi Máté, Hoffmann Vivien, Tóth Kristóf, Szabó Dorina, Sági Máté, Samu Ferenc.

Nemzeti csapatbajnokság (8. forduló): Tapolca Rockwool VSE-Pénzügyőr SE 8:4. Biztos, nagyarányú hazai győzelem a vendég fővárosiak ellen. A csapat jelenleg negyedik helyen áll a bajnokságban.

NB/II: Tapolca VSE-Varjú Fogadó-Keszthely 3,5:8,5. Nagyarányú vereség a bajnoki címre törő Keszthelyi csapatától. A csapat jelenleg 10. a tabellán. **K. Lelkes**

A Föld védelmében

Fotó: Sziártó

A Sümeg-Tapolca közötti úton sem a hulladékgyűjtők dobták el a szemetet
Április 22-én, a Föld napján több ezren indultak el országsszerte, hogy a mások által eldobott szeméttől megszabadítsák a Földet.

A Tapolca-Sümeg közötti úton a két város civil szervezetei, diákjai, önkéntesei kesztyűkkel, zsákokkal felszerelve indultak a környezet védelmére. Sajnos, a ténykedésük sikerrel járt. A felelőtlenül

eldobott hulladéktól hamar teltek a zsákok.

A közel nyolcszáz önkéntes a nemrég testvérvárossá lett két település felhívásának tett eleget, amikor „hadba indult”. A munkájukat dr. Rédei Zsolt sümegi polgármester, valamint a jelenlévő Marton József és Sólyom Károly, Tapolca alpolgármesterei köszönték meg. **NHE**

Új külső, átalakított belső

Márciusban kezdődött a Városi Mozi felújításának III. üteme, melynek során - többek között - megújul az épület külső homlokzata, a kiszolgáló helyiségek, és a nyílászárók újak lesznek.

A munkálatok ideje alatt a vetítés és az internet-szolgáltatás folyamatos volt. Várhatóan május második hetétől már megújult külsővel és belsővel vár min-

den látogatót a Mozi és a Teleház. Internetező vendégeinknek május 8-9-10-11-12 (keddtől-szombatig) ingyenes internet használatot szeretnének kedveskedni. A nyitvatartás a megszokott régi rend szerint működik a Teleházban: hétfőtől-péntekig 10-20-ig, szombaton 9-12 és 18-20-ig.

Minden kedves régi és új látogatót várnak a felújított moziban! **(OZ)**

Tapolca-expo 2007

A Városi Rendezvénycsarnok adott otthont a tizedik alkalommal megrendezett Tapolca-exponak április 27-e és 29-e között.

A közel ötven vállalkozás részvételével megtartott kiállítást és vásárt Lasztovicsa Jenő, a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke nyitotta meg, köszöntő Solyom Károly alpolgármester, Lájerné Tóth Éva, a SZISZI igazgatónője, valamint Rédlí Károly, a Tapolca Városi Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. ügyvezetője mondott. Ebben az évben is díjazták a kiállítókat.

Az értékelés szempontjai között a standok külső megjelenése és a tartalom is fontos szerepet játszott. Az első helyezést a tavaly is első lett Fülöp és Társa Kft. nyerte el. A második a nyirádi DEKO PANEL lett. A harmadik díjat a Balinézia kiállítása érdemelte ki.

A kiállítás és vásár ideje alatt táncosok, énekesek léptek fel, de volt divatbemutató és önvédelmi bemutató is. A gyerekeket óriáscsúszda várta, a büféről a SZISZI vendéglátó-tanulói gondoskodtak. **NHE**

Fotó: N. Horváth

A díjnyertes Balinézia kínálatából

A táj gyermekszemmel

Fotó: N. Horváth

Amiről a rajzok mesélnek...

A Városnap alkalmából a Tamási Áron Művelődési Központ előcsarnokában Gyerekek az épített és természeti környezetért címmel nyílt kiállítás.

A gyermekrajzok születéséről, az országos pályázaton elért hatalmas sikerről dr. Zsiray Ferenc, a Városszépítő Egyesület elnöke szólt.

Tihanyiné Bálint Zsuzsa művész-tanár a kiállítás megnyitójában arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy a fiatalokat igent érdeklí az a környezet, amelyben

élik a mindennapjaikat, ezért is nagyon fontos, hogy az iskolák, a család értéket közvetítsen a számukra. Olyan értéket, amely, bár pénzen nem megvehető, de szilárd alapul szolgálhat majd a felnőtt világba való eligazodásukhoz. Ilyen érték a szülőföld, a táj szeretete, amelyen keresztül a magyarságtudatuk is erősödik.

A pályázaton való sikeres részvétel egyik különleges ajándéka volt, hogy Szili Katalin Házelnök a díjazottakat vendégül látta a Parlamentben. **NHE**

Lépést tartani a fiatalokkal

Fotó: Dancs

A gyakorlat teszi a mestert

Április 13-án fejezte be az a 10 fős - főként az idősebb generációt képviselő csoport a számítástechnikai alapismereteit, melyet 20 órában oktatott részükre a Batsányi János Művelődési Központban erre a célra kialakított teremben Varga Gábor és Marton Péter informatika tanár.

Ez év januárjában indult útjára a kezdeményezés. Az első két csoportban fiatal- és középkorúak, népfőiskolások voltak. Ezt követően még négy csoport sajtóíthatja el a nyár elejéig folyamatosan a számítástechnika legalapvetőbb elemeit.

Mint azt Zentai Gábortól, a Batsányi János Művelődési Központ igazgatójától megtudtuk, az intézményben külön erre a célra kialakított terem egy 7 millió forintos beruházásból valósulhat meg, amelyet a népfőiskolával közös pályázat útján nyertek /asztalok, székek, parketta és 12 korszerű számítógép/. **Dancs István**

A következő lapzárta időpontja: 2007. május 22.

Új Tapolcai Újság

Tapolca város lapja

Felelős szerkesztő: N. Horváth Erzsébet
Szerkesztőség: 8300 Tapolca, Batsányi u. 1.
Telefon/fax: 06-87/510-044
E-mail: ujtapolcaiujsag@kolcseynyomda.hu
Internet: www.tapolca.net/tujsag
Szerkesztőségi fogadóóra: kedd 10-12
Kiadja a Tapolcai Média Közalapítvány
Felelős kiadó: Lájerné Tóth Éva

A megjelent írások és levelek mindenkor a szerzők álláspontját tükrözik, mely nem feltétlenül egyezik a szerkesztőség véleményével. Az olvasói leveleket általában szerkesztett formában közöljük.
Fotókat és kéziratokat csak külön kérésre küldünk vissza.

Megjelenik 7000 példányban.
Engedélyszám: ISSN 1589-5866

Nyomdai munkák: Kölcsény Nyomda Kft., Tapolca
Felelős vezető: Kölcsény Norbert
Tördelőszerkesztő: Huszák László

Új

TAPOLCAI ÚJSÁG

TAPOLCA VÁROS LAPJA

2007. április

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Diszeli Polgárok!

Egy település életében időközönként fontos a visszatekintés, hisz csak ennek tudatában lehet megfelelő értékelést végezni az elmúlt évekről, évtizedekről. Nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy Önök felé elvégezzem e rövid időutazást.

de működő, életképes dolgok is megszüntek. Ilyen volt például a 8 osztályos általános iskola.

Tisztelt Polgárok, Diszeliiek!

A Tapolcához csatolással elindult egy nagyfokú átalakulás, fejlődés a városrész életében. Meg kell említeni a

A tavalyi év végén kezdődött el a szennyvízcsatorna megépítése. Ez lakossági, önkormányzati és állami támogatásból tud megvalósulni. Az összes költsége meghaladja a 410 millió forintot. Meg kell említeni, hogy ilyen nagy beruházás még Diszel-városrész életé-

gondolom, hogy jól működnek, és ma már elmondható, hogy hagyomány teremtődött belőlük. Ilyen a borverseny, ahol a Szent György-hegyi, a csobánci és a hajagosi borok méretetnek meg. Áprilisban kerül sor a „gyepütipírásra”, amely nagyon jó hangulatban zajlik. Köszönet a közreműködőknek.

A nyár leglátványosabb programja - és büszkén mondhatjuk, hogy sok érdeklődőt vonzó rendezvénye - a veteránmotoros találkozó, valamint a katonai hagyományokat felelevenítő huszártalálkozó. Ősszel szüreti felvonulással zárjuk a programsorozatot. Említést kell tenni a Csobánc Népdalkör tevékenységéről, valamint a településünkön működő Első Magyar Látványtárról, mint magánmúzeumról.

Tisztelt Olvasó!

Úgy gondolom, az elmúlt 30 év eseményeit - ha csak nagyvonalakban is -, de sikerült feleleveníteni. E rövid felsorolásból is látható, hogy településünk folyamatosan fejlődik, alakul, szépül. Mindehhez természetesen tudatos városfejlesztési programra, elképzelésre van szükség. Tapolca Város vezetése megalkotta és elfogadta a következő évek ciklusprogramját, melyben Diszel-városrész is helyet kap. Azok a tervek melyek szerepelnek az elképzelésekben, - pl. házhelyek kialakítása, kábel-TV kiépítése - nagyon fontosak a számunkra, hisz csak így lehet a település megtartóerejét és a lakosság komfortérzetét növelni.

Nagyon fontosnak tartom a jövőt illetően, hogy a gyermekeink részére, az utókor számára is élhető legyen a településünk: gyarapodjunk, szépüljünk, legyen jövőképünk.

Ehhez kívánok mindenkinek nagyon jó egészséget és a családi életében is boldogulást.

Bakos György
önkormányzati képviselő

Fotó: N. Horváth

A Csobánc tetejéről gyönyörű kilátás nyílik Tapolcára

Településünket 1977 április 1-jével, azaz harminc évvel ezelőtt Tapolca városhoz csatolták. Onnantól Tapolcának szerves része, városrésze. Bár nem volt könnyű az akkori vezetőinknek elfogadni a Minisztertanács döntését, de sok választás nem volt.

Diszel-városrész mindazokkal az adottságokkal, természeti szépségekkel rendelkezik, amelyek szükségesegek egy településen élő embernek, családnak a boldoguláshoz. Ilyen adottság a szép környezet: a Csobánc-hegy, a Hajagos-hegy, a Rózsadomb, az Eger-patak és még megannyi hely, amelyet szinte nem is lehet felsorolni.

A lakosságot részben bányászok alkották, akik helyben, a kőbányában, illetve a bauxit- és szénbányában találtak munkát. Ezekon kívül még a helybeli termelőszoövetkezeten volt munkalehetőség. De szólni kell azokról a mesterségekről is, amelyek itt is megtalálhatóak voltak: molnárok, kovácsok, bognárok, asztalosok, cipészek alkották a mesteremberek sorát. A paraszti gazdaságot a szántóföldi gabonatermesztés és a szőlészet-borászat jellemezte.

A nagyfokú változást megállítani nem lehetett. Sajnos, nemcsak a rossz,

vezetékes ivóvíz kiépítését, építési telkek kialakítását, az orvosi rendelő és orvoslakás építését, az elkerülő út megépítését, a Hajagos- és Csobánc-hegy villamosítását, stb.

Ezen feladatok előkészítése, megvalósítása nagyon sok szervezőmunkát és pénzt igényelt. Itt szeretném megragadni a lehetőséget, hogy köszönetet mondjak mindazoknak a személyeknek, városi vezetőknek, a település volt tanácstagjainak és természetesen a lelkes és tetterre kész lakóknak, akiknek nem kevés erőfeszítésükbe került ezeknek a feladatoknak az elindítása és megvalósítása.

Közelebbi rálátásom a városrész életére 1998 óta van, hisz azóta képviselem Önöket Tapolca Város Képviselő-testületében. Igyekszem mindent elkövetni - a város vezetőivel karöltve - a városrész fejlődése érdekében. Képviselőségem időszakára tehető a vezetékes földgáz kiépítése, a művelődési ház átépítése, építési telkek kialakítása, útfelületek aszfaltozása, településünk központjának térkövel való lerakása, új orvosi rendelő építése és a temetőben lévő kápolna felújításához támogatás nyújtása.

ben nem volt. Természetesen ehhez is Tapolca Város Önkormányzatának és a városrész lakóinak megértő támogatása kell.

Mint ahogy tudjuk, egy település életében nagyon fontos a művelődés, a sport, a kultúra. Évenként ismétlődő programjaink vannak, amelyek úgy

Állami támogatással és saját erőből, közel 27 millió forintos költséggel épült fel az új házi-orvosi rendelő. A kép az ünnepélyes átadáson készült

„Az én családom már régóta Ti vagytok”

Fotó: N. Horváth

- „A templom vallási közösséget hoz létre. Ez a megállapítás fordítva is érvényes, mert a hívő közösség templomot épít, és tart fenn önazonosságát megőrzésére. Ezért hazai templomaink a mi hívő életünk, történelmünk és művészetünk ismeretének forrásai” - mondta dr. Seregély István egri érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Kar elnöke 1991-ben.

Szívvel és lélekkel

Gáspár Györgyné Teca, a Barackvirág Óvoda Csillag csoportjának óvónéje 24 éve él Diszelben.

- Bár hetente megyek a szülővárosomba, Badacsonytomajra, de már nem vágyom vissza. Itt vagyok otthon, itt vannak a barátaink, az ismerőseink, és itt segíték minden olyan közösségi feladatban, amely az itt élők örömét szolgálja. Már hagyománnyá lett, hogy karácsonykor, az éjféli mise előtt 15-20 diszeli gyermekkel betlehemi játékkal igyekszünk még meghittebbé tenni az ünnepi várakozás hangulatát. Ezt a szép szokást Mohos Anna indította el.

Az óvodás csoportommal minden évben műsort adunk az Idősek Otthonában, és jó látni azokat a könnyes tekinteteket, hallani azokat a hálás szavakat, amelyek a gyerekeket illetik. Az óvodásainkban is tudatosult már, hogy milyen jó szeretetet adni, mindig örömmel és izgatottan várják azokat a szerepléseket. A diszeli idősek köszöntésekor ebben az évben már 3-4 diszeli kisgyermek mondott verset, énekelt. Ez azért is felemelő a nagyszülők számára, mivel a kisunokájuktól kapták a szeretetteljes ajándékot.

Szeretek sütni-főzni is. A diszeli asszonyokkal közösen mindig szívesen teszünk eleget annak a kérésnek, hogy egy-egy rendezvényre készítsünk süteményeket, de a kínálásból, a felszolgálásból is kivesszük a részünket. Jó itt élni - mondja örömmel a kétgyermekes anyuka.

Arra a kérdésre, hogy a gyermekei mivel foglalkoznak, nem titkolt anyai büszkeséggel válaszolja: - A fiam most fog érettségizni a tapolcai gimnáziumban, a lányom óvónő lett, Ő a Szent Erzsébet Óvodában dolgozik. **NHE**

Így van ez ebben a kedves hangulatú városrészben, Diszelben is. Bárhonnan közelít az ember, a templom hófehér tornya irányt mutat. A régi magyar nyelv a kőből épült templomot az eleven kövekből, a keresztényekből egybeépült lelki templom, az Egyház mintájára egyháznak szerette nevezni. A diszeli egyháznak dr. Renner Sándor 1985. május 1-je óta, azaz 22 éve a lelkipásztora. Őt a XXI. század emberének hitéletéről is kérdeztük.

- Sok kérdésre talál választ a templomban a XXI. század embere - válaszolja kérdésünkre. - Így van ez akkor is, ha nem jár minden vasárnap szentmisére. Ez nem azt jelenti, hogy a hit nem központja az életének, hanem sokkal inkább azt, hogy a munkái úgy alakultak, hogy sok mindent ezen a napon kénytelen elvégezni.

- Ön négy településen teljesít lelkipásztori szolgálatot. Miként tud egyenlő mércével mérni? Van rá ideje?

- Valóban négy falunak - Zalahaláp, Gyulakeszi, Sáska, Diszel - vagyok a lelkipásztora, de már a kezdetektől arra törekedtem, hogy igazságos legyek a falvaimhoz. Azt mindenki tudta, hogy négy helyen nem lehet lakni, és mivel két helyen volt plébánia, választanom kellett. Azért esett Zalahalápra a választás, mert ott rosszabb állapotban volt a templom, a felújításra nagyobb energiát kellett fektetni. Az igaz, hogy egy kicsit többet vagyok ott, de a szertartásokban soha, semmilyen különbséget nem tettem. A Szentestén mindegyik faluban tartok éjféli misét, de

ez csak a nevében az, mert az időpont más. A diszeli éjféli mise este 8 órakor kezdődik. Olyankor a templom nemcsak hívekkel, de szeretettel is megtelik. A gyerekek betlehemi játéka Jézus születésének meghitt szépségét, misztériumát idézi meg.

- Milyennek ismerte meg a diszeliakat?

- Nagyon aranyosak, egyre jobban szeretem őket. Nagyon ragaszkodom az idősekhez is. Sokat köszönhetek a város vezetésének, Bakos György képviselőnek, hogy az elmúlt év alatt sikerült a templomot és a temetői kápolnát is felújítani.

- Azt mondják, hogy az időseket az elmúlt évtizedek alatt nem lehetett eléríteni a templomtól, a mai középkorúak az ő nyomdokain haladva találják vissza hozzá, de mi a helyzet a fiatalokkal?

- Velük az elsőáldozás, a bérmlás, a hittan oktatás során találkozom először, majd ezek a találkozások egyre ritkábbak lesznek. De itt sem arról van szó, hogy eltávolodtak Istentől, csak arról, hogy a mindennapok feszítő ritmusába nehezen tudják beilleszteni a rendszeres templomba járást. Hogy valóban csak ez az ok, annak bizonyítéka, ha találkozunk, nagyon örülünk egymásnak.

- Most is van hitoktatás az iskolában?

- Nem az iskolában van, hanem a sekrestyében, de most is sok hittanosom van. Ha már a fiataloknál tartunk, szólnom kell a sekrestyésemről, Budai Mihályról, aki a fiatalok ellenére - merem állítani, hogy példa értékű módon - áldozatos

tevékenységet folytat annak érdekében, hogy a templomunk épüljön, szépüljön. Ez úton is köszönetet mondok érte.

- A diszeli zászlószenteléskor nemcsak a település, de a templom régmúltjáról is beszélt. Nem gondolt még arra, hogy megírja a történetét, az itt szolgálatot teljesített lelkipásztorok életútját.

- Nem, nem gondoltam rá, de ha gondoltam volna, akkor sem lenne rá időm. Itt van a négy falum, tanítók Veszprémben a teológiai főiskolán, és hát, mindig van tenni, javítani való a templomokban, kápolnában is. Az ott folyó munkálatok szervezésében, irányításában is részt kell vennem, mert Budai Misi csak egy van, ő is csak Diszelben.

- Hivatásánál fogva - szószerint végig kíséri az embereket az életük útján: a születéstől, a kereszteléstől az elsőáldozáson, bérmláson keresztül az esküvőig, és majd, ha eljön az idő, a végső búcsúszánál is ott van.

- A felsorolt események között örömteliek és az ittmaradtak számára nagyon fájdalmasak is vannak. A híveim közül sokan kérdezték már tőlem, hogy nem hiányzik, hogy nincs családom. Mindenkinek azt mondtam rá, hogy az én családom már régóta Ti vagytok, és a Ti vérszerinti gyermekeitek egy másfajta, ajándékba kapott kötelék által, más módon a gyermekeim. Sőt, talán ez a másfajta mód sokkal hosszabb távú, mint a vérszerinti, és lehet, hogy nála erősebb is.

N. Horváth Erzsébet

„Az élet egy bizonyos idő után ajándék”

Az Idősek napjára ezúttal március 24-én került sor a Szász Márton ÁMK épületében, ahova ezúttal is sokan fogadták el a meghívást.

A meglepeteket elsőként Bognár Ferenc intézményvezető köszöntötte, majd átadta a szót Bakos Györgynek, a településrész önkormányzati képviselőtanácsnokának, aki ünnepi beszédében méltatta e korosztály érdemeit: - A ma idős, nyugdíjas generációja hozzájárult ahhoz, hogy a családokban, munkahelyen, lakhelyeken és az egész országban megalapozott rend, nyugalom és biztonság legyen, hogy az embert egész életében megillető méltóság feltételei így módon is kiteljesedjenek. Az Önök korosztálya az adott történelmi és társadalmi körülmények között tudott példát adni az önzetlen és önfelelő hazaszeretettől, a túlélésből és újrakezdésből, a találgatásból és újrakezdésből, a találgatásból és újrakezdésből, a találgatásból és újrakezdésből, a találgatásból és újrakezdésből.

Külön érintette az anyák már-már hősi és rendkívüli helytállását a nehéz időkben, de kiemelte az idősebb generáció rendszerváltás utáni megbecsülését, illetve az erre irányuló törekvéseket. - Szeretném, ha éreznék, szükség van Önökre: a tapasztalataikra, bölcsességükre és emberségükre - zárta ünnepi beszédét Bakos György.

Ács János polgármester felgyorsult világunk következményei köré szötte köszöntő gondolatait: - Furcsa, rohanó világunkban gyakran megyünk el egymás mellett - korra való tekintet nélkül. Át kell gondolnunk és értékelnünk sorsunkat. Nincsenek

a fiatalok sem könnyű helyzetben, mert még mindig elvárják, hogy Önök, az idősebb, a szépkorú generáció tagjai fogják a kezüket, és ha mással nem is, de

duk, barátaik és szeretteik körében. Isten éltesse mindnyájukat!

A megjelent idős hölgyeket és urakat a gyermekek szavalatokkal, a Kinizsi Tánc-

Fotó: Dancs

Már hagyomány, hogy minden esztendőben köszöntik a diszeli városrész szépkorú polgárait

legalább egy biztató szóval, vagy simogatással erőt adjanak további életükhöz. Az élet egy bizonyos idő után nem erény, hanem ajándék. Kívánom, hogy eme ajándék ragyogja be az Önök minden napját, legyenek nagyon boldogok család-

együttes tartalmas és színvonalas táncokkal, míg a Csobánc Népdalkör egy nótacsokorral köszöntötte.

A rendezvény záró részében ünnepi vacsora, majd tánc és kötetlen beszélgetés vette kezdetét. **Dancs István**

„Az ember és a ló kapcsolata gyönyörű kapcsolat”

Gyórfy-Villám Andrással könnyű volt riportot készíteni. Nemcsak azért, mert a környezet varázsa, a fűszeres illatú, tavaszi kert, a madárfütty, a körülöttünk szaladgáló, játékra kész kutyák és a gazda minden lépését figyelemmel kísérő gyönyörű ló, a Ficsúr is biztos háttérként szolgáltak a riporteri kérdésekhez, de azért is könnyű volt, mert Ő óriási szeretettel beszélt mindarról, amiről ezen a délelőttön szó esett. Így a nevének eredetéről is.

- Sok száz évvel ezelőtt divat volt, ha egy főnemesi, nemesi család férfiágon kihalni készült, ha az egyenes ág nem volt biztosítva, akkor a vagyonmentés érdekében megtörtént a családjegyesítés, azaz a fiú utód felvette az anyai ág nevét, és kettős névvel élt tovább. Így volt ez a mi családjunkban is, de elképzelhető, hogy a Villám nevű ősem valamikor valóban a harcászásgról, a gyorászásgról kapta a nevét.

- Hol volt a „sásfészek”, az ősi birtok?

- Az ősi birtok Hunyad vármegyében, Erdélyben, Dévától 12 km-re Losádon. Innen a teljes név: Losádi Gyórfy-Villám. A család egy része Trianon után menekült a mai Magyarországra. Én már Budapesten születtem, és az '50-es évek kitelepítését is megélve 1987-ben, azaz 20 éve telepedtem le Diszelben.

- Már akkor tudta, hogy lovaspanziót, lovasiskolát fog nyitni, vagy ennek az ötlet a később született meg Önben?

- Tekintettel arra, hogy a legtöbb ősem huszárkapitány, lovastiszt volt, nem volt kétséges, hogy én is lovakkal fogok foglalkozni. Agráregyetemet végeztem, korábban ménesekben dolgoztam a lótenyésztés, a lovassport területén. Tehát tudatos választással vásároltam meg már 1976-ban ezt a gyönyörű épületet, amely régen a falu bírójának a háza volt. A felújítás elkészülte után költöztünk ide, és nyitottuk meg a lovaspanziókat.

- Megvan még az itteni első lóva?

- Csicsi sajnos, már nem él, de az utódja, Csendő, egy gyönyörű sárga herélt még ma is itt van nálunk.

- Jelenleg hány lóva van?

- Kilenc.

- Többen feltették már azt a kérdést, hogy miként lehetséges az, hogy a ló, ez a hatalmas testű állat a legtöbb esetben feltétel nélkül engedelmessé válik az embernek, holott az erejénél fogva fel is lázadhatna ellene. Mi lehet a titok nyitja?

- A ló és az ember kapcsolata gyönyörű kapcsolat. A titok nyitja pedig egyszerű: a szeretet alapú megközelítés. Nem legyőzni

kell a lovat, hanem szeretettel - és természetesen kellő szigorral - nevelni, alakítani. Ennek az eredményét nemcsak a versenyeken lehet látni, de sok történet szól arról is, hogy egy-egy csatában a ló mentette meg a lovasát. Válságos időszakban az a ló, amelyet erőszakkal törtek be, cserbenhagyhatja a gazdáját, a lovasát.

- A „szép, magyar huszárok” gyönyörű

is meg kellene honosítani, hiszen a mai tapolcai-diszeli emberek ősei is részt vettek a háborúkban, és mint ahogy az I. világháborús emlékműbe vésett névsor is jelzi, sokan az életüket is áldozták a hazáért. 2002-ben - azaz öt éve - rendeztük az első, harcimodor bemutatóval tarkított programot, és mint a visszajelzések is mutatják, megszerette a város, és messzire eljutott a

szeretni a kiadáshoz, most szponzorokat keresek.

- Így mondta: A most készülő könyvem. Ezek szerint már több könyvet is írt?

- Ki kell ábrándítanom, ha arra gondol, hogy ezek szépirodalmi alkotások. Ezek lovasszakkönyvek, bár a legutóbbi egy csodálatosan szép album, amelyet dr. Hecker Valterrel, Jankovich Marcellel és Szelestey Lászlóval közösen készítettünk. A címe Lovasnemzet és a Helikon gondozásában jelent meg.

- Ez a csodálatos környezet véleményem szerint akár még egy - természetesen lovakat is szerepeltető - szépirodalmi alkotás megírására is ösztönözheti Önt. Soha nem vágyott vissza a pesti környezetbe?

- Soha, sőt, ha munkám vagy a családi kötelezettség oda szólít - ott élnek a feleségem és az én szüleim is - sietek vissza, haza, Diszelbe, és ma már nem értem, hogy miként lehet élni abban a benzingözös, tülekedős, zsúfolt világban. Belebetegednék, ha vissza kellene mennem. Nagyon megszerettem ezt a települést. Nemcsak a szép környezetért élek itt. Szeretem az itt élő embereket, nagyon tetszik az itteni hangulat, a közösségi szellem. Talán ez köszönhető a szőlőnek is, mert a vele való foglalatosság különleges lelki kapcsolatot is jelent a természet és az ember, valamint az ember és ember között. Sokat járok nemcsak az országban, de Európa, Amerika városáiban is, szeretek világot látni, de nagyon jó hazatérni.

- A gyermekei is kötődnek ehhez a vidékhez.

- A legidősebb nem. Ő Pesten született, ott egyetemista. De a két kisebb fiam már itt született, és büszkén vallják magukat diszelielieknek, sőt még azt a kifejezést is ismerik, hogy „diszöjkek”. Abszolút otthonuknak tekintik Diszelt és Tapolcát. Bár most már Győrben tanulnak a bencés gimnáziumban, de hétfvégeken boldogan jönnek haza.

- És itt nemcsak egy csodálatos környezet, egy szerető család fogadja őket, de a lovak és a kutyák mellett az apu egy harmadik „szünetéjére” is rácsodálkozhatnak újra és újra.

- Ez a harmadik „szerelem” a vándorsólyom szeretete. Mint természet felé forduló ember 43 éve foglalkozom sólymászattal. Minden idők legnagyobb mesterénél sikerült megismernem a vándorsólymok intelligens és csodálatos világát. Ezeket a bátor madarakat tenyészttem, és vadászom is velük.

N. Horváth Erzsébet

Fotó: N. Horváth

A kép önmagáért beszél

seregszemléjének, a huszártalálkozóknak az Ön kezdeményezésére már több éve Diszel ad otthont. Hogyan született meg az ötlet?

- Több mint tíz éve vagyok elnöke a Magyar Huszár- és Katona Hagyományőrző Szövetségnek, és ezelőtt hat évvel támadt az a gondolatom, hogy ezt a típusú kultúrát itt

hi-re. A most készülő könyvemben pedig a ma még élő huszároknak kívánok emléket állítani. A riportkötetben nemcsak a múltuk fog megjelenni, de - az archív- és jelen képekkel gazdagon illusztrált könyv - a mostani életünkbe is elkalauzolja az olvasót. Már sikerült egy kis pályázati pénz

KÉRDÉSEK TERE

Fotó: N. Horváth

A hónap kérdése: Milyen az élet Diszelben?

Németh Lajosné

- Már 46 esztendeje élek Diszelben, és bátran állíthatom, hogy jól érzem itt magam. Az emberek becsületesek, családi-asabb a hangulat, közelebb állunk egymáshoz, mint a városi emberek. Bakos György munkájával elégedett vagyok, talán egy kicsit több kulturális programot lehetne szervezni a jövőben.

Marell Henrietta

- Igaz, még csak 3 esztendeje élek Diszelben, de ez idő alatt is kiderült, hogy az itt élő emberek kedvesek, barátságosak és talán toleránsabbak is, mint a nagyobb településeken. A képviselő úr sokat tesz az élhetőbb városrészért, azonban többen is hiányoljuk a játszótér, valamint a Kazinczy utcai veszélyforrás megszüntetésére várunk lépéseket.

Nagy Jennyfer

- A tapolcai Kazinczy Ferenc Általános Iskolába járok, de diszeli vagyok, és nagyon szeretek itt élni. Sok barátom van, akikkel a szabadidőmet töltöm, viszont kevés a játszótér, ahol szabadon mozoghatnánk. Jó volna, ha több programot szerveznének, vagy elérhető lenne az internet-hozzáférés, amire egyre nagyobb szükségünk lenne. (D)

„A molnárság volt az életem értelme”

1916. szeptember 8. Ekkor született riportalanyom, a tósgyökeres diszeli **Melkovicz János**, azaz **Jani bácsi**. Kedves, közvetlen és kimért, aki másfél emberöltőnyi életében a molnár szakmának szentelte mindennapjait, miközben részese volt a háború borzalmainak is.

Mivel édesapja is e szakma elkötelezettje volt, ő is ebben a szellemben nevelkedett az akkori gondterhes időkben. A kilenc testvérből mindössze ketten maradtak. Iskolás éveit a diszeli általános, majd a tapolcai polgári iskolában végezte. Édesapja mellé szegődött, ahol kitanulta a szakmát, majd a mai tapolcai Gabriella Szálló épületében - ami az időtájt malom-ként üzemelt - szabadult föl molnárségédként, és a szülőjénél helyezkedik el.

1937-ben bevonult katonának, öt évnyi orosz fogság után legyengült állapotban tért

haza.

- A molnárság volt az életem értelme, ezért aztán rövidesen le is tettem a mestervizsgát Sopronban. A Sztankovics-malomban dolgoztam utána segédként, majd az államosítást követően én lettem megbízva a malom vezetésével - *büszkélkedik joggal Jani bácsi*.

Mozgalmas és felelősségteljes életet él: biztosítja a tapolcai járás lisztellátását, diszeli malmot vezet, majd Veszprémbe helyezik, ahol a megye 365 örlőüzemében műszaki leltárokat végez, de rábízják a tapolcai malom, majd keverőüzem vezetői teendőit is. 1952-ben köti össze életét *Simon Rózsával*, akivel azóta is boldog házasságban élnek.

- Mondhatom, hogy aktív részese voltam az akkori diszeli társadalmi életnek is. Megválasztottak tanácsagnak, a szakmaközi bizottság elnökeként is tevékenykedtem /túlzottság, sport, stb./. Státuszomból kifolyólag, szoros kapcsolatban voltam a tapolcai tanáccsal. Ebben az időben kötötték be Diszelben a vizet és a villanyt. Már a kezdetektől szorgalmaztam, hogy Tapolcához tartozunk, és lehetőség szerint abba az irányba terjeszkedjünk - *emlékezik vissza a történésekre az egykori tanácsag*.

Beszélgetésünk végén még megmutatja édesapja és saját kopott, ám féltve őrzött katonaképet a falon, arcán egyszerre tükröződik a kilencvenegy esztendő elégedettsége és gyötrelme. Mit is kívánhatnék neki stílszerűen búcsúzóul: Mivel alkoholt nem fogyasztott soha - búzát, békességet és jó egészséget!

„Szeretet nélkül elpusztul a világ”

Egy szép, diszeli „határszéli” házban él **Grünceisz László** a családjával.

A negyvenes éveinek végén járó művész-tanár ebből huszonhatot töltött Tapolcán, ahol az alap- és középfokú tanulmányait is végezte. Győrben, majd Szombathelyen diplomázott, rajz- és technika szakon.

A Kővágóörsön eltöltött hat év után 1983-tól Tapolcán folytatta pedagógusi pályafutását: a Batsányi-, a Templomdombi-, majd a Kazinczy-iskolában.

- Már a gimnáziumi éveim alatt belém ivódott a művészet iránti alázat és szeretet. Ebben oroszlánrésze volt *Barcza Tibornak*. Életségemlételemet nagymértékben befolyásolta, e látásmód segítségével tudom szemlélni a világot, annak történéseit. Ennek szellemében tanítom a gyerekeket is, ezt a célt szolgálják a rendszeres

lalkozik már Tiffany- és ólomüveg technikával. Örömeinek adott hangot, hogy napjainkban megkezdte térhódítását, amely vizsgálata az emberek szépjérzékének, otthonuk szebbé és élhetőbbé tételének. Számára ez is egyfajta művészi kifejezőeszköz.

- A feleségemmel Tapolcán tanítunk, de idehaza egy másik világ fogad bennünk. 14 éve lakunk a családi összefogással készült otthonunkban, és a nyüzsgő városi délelőttök ellentétülként Diszelben madártrilla, csend, nyugalom és tiszta levegő, valamint barátok és kedves emberek fogadnak bennünk, akikhez kötődünk, csak úgy, mint ők hozzánk. A megélhetésért folytatott küzdelem az egyre értéktelenebbé váló világunkban beárnyékolja és háttérbe szorítja a legfontosabb alapvető

Fotó: Dancs

Az üveg bűvöletében

múzeum-látogatások is.

A művészetet a tanári hivatáson túl, otthonában is alkalmazza riportalanyom, aki a műhelyébe invitál, ahol elmondja, hogy az életében komoly változást jelentett az ősi anyag, a régmúlt idők ezerarcú alapanyaga és díszítőeleme, az üveg, amely a kor emberének színeiben mutatta be a világot. 9 éve fog-

emberi tényezőket: a család, az összetartozás és a szeretet intézményrendszerét, amelyeknek békével és lelki egyensúllyal kellene párosulniuk. Az iskolában, idehaza és művészeti síkon is azon vagyok, hogy a nem túl biztató jövőkép ellenére ezeket az értékeket átmentsük az utókornak, mert szeretet nélkül elpusztul a világ - *zárja értékes gondolatait Grünceisz László*.

Akinek a szőlőművelés pihenés

Bizonyára Önök is kíváncsiak a titokra: **hogyan lehet 2648 négyzetméter szőlőben pihenni főállás, otthoni munka, társadalmi szerepvállalás mellett. A Diszelben köztisztviselnek örvendő Budai Mihály elmondja ezt a lap olvasóinak.**

Fotó: Dancs

1954-ben Diszelben látta meg a napvilágot. Tanulmányai után a Volánnál helyezkedett el, amelynek azóta is hűséges dolgozója. 1977-ben megnősült, 3 évig még nagyanyjánál laktak, majd - mivel akkoriban még nem volt tanácsi terület Diszelben, - adandó alkalommal elkezdtek építkezni a Szabadság utcában. Azóta felnőtté érett két fiára is méltán büszke.

Kérdésekre válaszolva elmondja, hogy munkája mellett hosszú ideje lát el a településrészen társadalmi funkciót a kultúrházban, a templomban és a temetőben is. Ment első szóra, ha szükség volt rá, mert szívügyének tekintette szűkebb pátriája dinamikus fejlődésének elősegítését, és a jövőben is eszerint cselekszik.

- Mi alapból szeretjük Diszelt, akik viszont ideköltöznek, egy életre megszeretik a városrészt - *mondja Mihály*. Szavain átsüt a lokálpatriotizmus, csak úgy mint a szőlő, a hegyvidék adta nedű szeretete.

- Talán sokan kinevetnek majd érte, de én pihenni, kikapcsolódni jövök minden alkalommal az őseimtől örökölt szőlőbe. Itt levetkőzök minden egyéb gondot. Élvezem és szeretem művelni a szőlőt, látni hétről-hétre a fejlődést a szőlővesszőkön majd ősszel, az addigi munkálatok megkoronázásaként szüretelni, amelynek hangulata egyedi, vidám és családias. A borversenyeken már többször is megmértem az olaszrizlingemet. Először csak bronz, majd ezüst, végül már arany minősítéseket kaptam a családi összefogás eredményeként megtermelt borra. Jó érzéssel tölt el, amikor a szőlőszomszédokon, rokonokon és ismerősökön kívül szakavatott személyek is elismerik egy több mint fél éves, áldozatos munka „gyümölcsét”. Szerettem volna, ha ez a beszélgetés is ott zajlott volna a pincében, de majd legközelebb - *nyújtja baráti jobbát Budai Mihály*.

Azt hiszem, élni fogok a felkínált lehetőséggel.

„Egy nagy családot alkotunk!”

Fotó: Dancs

Legfrissebb hír: április 29-én a Tatabányán megrendezett Vass Lajos Népzenei Versenyen aranyminősítést kapott a Csobánc Népdalkör. Gratulálunk!

A zenei hagyományok ápolásának és népszerűsítésének egyik lelkes és dinamikus formációja a diszeli **Csobánc Népdalkör**. A sikerekig vivő útról **Szokoliné Kocs Ida** művészeti vezető beszélt.

- 2003. január 5-én alakult meg a Tapolca-Diszeli Csobánc Népdalkör. Mivel előtte a Batsányi Pávákör -, amely szintén népszerűségnek örvendett - rajtunk kívülálló okok miatt megszűnt, itt kaptunk helyet a diszeli Szász Márton Általános Művelődési Központban. Külön köszönet ezúton is *Bognár Ferenc* igazgató úrnak.

Még abban az esztendőben (2003) a Vass Lajos Népzenei Versenyen mérettette meg magát a csapat, és első „nekifutásra” ezüstminősítést érdemeltek ki. 2005-ben Pármartonban, egy másik minősítőn hasonló eredményt értek el. Ősszel Taliándörögdön egy kistérségi versenyről jutottak az országos szintű döntőbe, amelyet május 27-én tartanak Magyarországon.

Rendszeres résztvevői a Veszprém Megyei Művelődési Központ által szervezett kul-

turális rendezvényeknek, eleget téve *Sipos Tekla* népzenei referens szívélyes meghívásának. Rendkívül büszkék az április 14-ei fellépésükre, ahol a Batsányi Táncegyüttes jubileumi előadásán a nagyközönség előtt is számot adhattak tudásukról.

25 taggal indultak három esztendeje, jelenleg 18-an képviselik a gyengébb nemet, és 3 férfi énekesük van. Ahogy *Ida* fogalmazott: - Egy nagy családot alkotunk!

Az előttük álló fellépésekről is tájékoztatta lapunkat a művészeti vezető. Május 19-én a diszeli Pünkösdi Dalostalálkózón, mint házigazdák, június 6-án pedig a Balatonkenesén megrendezendő Balatoni Dalostalálkózón lépnek fel.

- Az együttzenélés örömeivel ápoljuk a zenei hagyományokat, de célunk, hogy a jövőben beérjen a munkánk gyümölcse is, és megszerezzük az aranyminősítést - *zárta gondolatait Szokoliné Kocs Ida, a Csobánc Népdalkör vezetője*.

Az oldalt készítette: Dancs István

„Sokat fejlesztettünk az elmúlt évek alatt”

- Bizonyára egyetért velem, hogy a kocsmá minden településnek egy sajátos fóruma. Ha a tulajdonosa jól vezeti, akkor a vendégeken keresztül talán Ő tudhat meg legtöbbet az ott élőkéről - mondom riportalanyomnak, Bene Károlynak, a diszeli vendéglősnek.

- Ez valóban így van - válaszolja. - Éppen a település közepén van a vendéglőnk, amelyet családi vállalkozásban, a feleségemmel együtt vezetek.

- Mióta élnek itt?

- 1986-ban vettük meg a diszeli kocsmát, azóta vagyunk itt. Akkor ez a hely szó szerint kocsmá volt, együtt minden negatív megnyilvánulásával: a hamutartó konzervdoboz volt, az ülőalkalmatosságok pedig az iskolából „kiszuperált” székekből álltak. Meg is ijedt a feleségem, amikor meglátta! Ő nem ilyenhez szokott. Addig a Balaton-parti Annabellában volt drinkbáros. Egy évig Tapolcán laktunk albréltben, majd megvettük a kocsmával éppen szemben lévő házat. Ezt is, azt is csinósítani kezdtük, s miután megszerettük a helyet, az itt élő embereket és láttuk, hogy van értelme az anyagi és az erkölcsi befektetésnek, itt ragadtunk.

- Nem is készültél vagy készült elmenni innen?

- Miért mennék? Nézzen körül! Csodálatos a természeti környezet, patak szeli át a telkem, reggelente a gyönyörű Csobáncra tekinthetek először, itt van mellettünk az évezredek hangulatát idéző római híd, csodálatos a panoráma. Nincs ennél szebb hely. A településrészt Bakos György képviselőnek is köszönhetően nagyon sokat fejlődött.

- Mekkora a család?

Fotó: N. Horváth

Kedvesek az emberek, jó itt élni - mondja Bene Károly

- Két fiam van. Az egyik most végez a SZISZI-ben kereskedelmi-marketing szakon, a kisebbik is ide akar jelentkezni. Hogy majd mennyire szeretik meg a szakmát, hogy itt maradnak-e, az a jövő titka, de szívesen segítenek nekünk a munkában, ha a feladat úgy kívánja. Remélem, valamelyikük majd átveszi a stafétabotot.

- Ön szerint mi a jó vendéglátás titka?

- A vendégforgalmat elsősorban az anyagiak határozzák meg, de sokat jelent az is, ha a vendéglős odafigyel a vendégek igényeire, és a hasznát nem kiveszi az üzletből, hanem -, hogy komfortosabbá, szebbé tegye, - visszaforgatja. Mi is sokat fejlesztettünk az elmúlt évtizedek alatt,

míg olyan nem lett, amilyen most. De természetesen nem álltunk le. Most a teraszt csináltattuk meg, belül teljesen átalakítottuk a teret, rendezvények - ballagás, keresztelő, esküvő stb. - tartására tettük alkalmassá.

- Az, hogy az itt élők betérnek, az mint jelezte is, természetes. Honnan érkezik még vendég?

- Öröndetes tény, hogy növekszik a belföldi turizmus, sokan jönnek a mi vidékünkre is. A sárkányrepülőknél pedig igazi „Paradicsom” ez a hely. Kár, hogy egy időben szó volt arról, hogy megszüntetik az itteni repülést. Bízom benne, hogy mégsem, mert turisztikai látványosságnak is nagyszerű.

- Nem gondolt még arra, hogy panziót építsen?

- De igen. Sőt, már a tervek is készen vannak. A vendéglő tetőterében 3-4 lakás kialakítására lesz lehetőség. Bízom benne, hogy a környezet és a vendéglátás több napra is itt marasztalja majd a turistákat.

- Az már kiderült a beszélgetésünk során, hogy szeretnek itt élni, nem vágyódnak el innen sehová. De Ön szerint mi kell ahhoz, hogy egy „bepirót” befogadjanak, tiszteljenek az itteniek?

- Mindig azt mondom, hogy ha valaki szívvvel, lélekkel végzi a munkáját - bármi is legyen az - előbb vagy utóbb tisztelni fogják érte. És ha még be is kapcsolódik a közösség életébe, mint ahogy tesszük mi is ezt örömmel - akár a Falunapról, akár a szüreti felvonulásról, vagy az időkészöntéséről van szó -, akkor a helybeliek be is fogadják. Így történt ez velünk is.

A költőnevelő táj

Fotó: N. Horváth

Költőnevelő táj - mondta a Tapolcai-medencéről a helyi gimnáziumban érettségizett Kossuth-díjas költő, Ágh István. A medencében úgy állnak a szabályos vagy csonka kúp alakú bazalthegyek, mintha emberi kéz formázta volna őket.

Az első bazalthegy a Csobánc. A legmagasabb pontja 375 méter. Lankás lejtőin szőlők és hangulatos, kicsi présházak sorakoznak.

Tetején a hajdan volt büszke várromja. Csobánc várát a XIII. század közepe táján építették, a Rátót nemzetségből való Gyulaffy családé volt.

A hegy tetejéről csodálatos körpanoráma tárul elénk. Látnak a Balaton kéklő vizét, a bazalthegyek koszorúját.

Egy XXI. századi remete, aki nem rejtezik a világ elől

Fotó: N. Horváth

Simon László tizenhét éve él - sokak szerint remeteként - a Csobánc tetején, vagy ahogy Ő mondja az „Isten ölében” és szabadon. Remetének lenni annyit jelent, mint szabadnak lenni? - teszem fel a kérdést csak úgy magamnak. A válasz az Ő válaszaiban van.

- Én egy ember vagyok, aki faluról, Bekgyertyánosról - Vasvár és Sárvár melletti Hegyhát közeléből - került Szombat helyre, és mihelyt tehettem, eljöttem onnan, megváltva magamnak a szabad életet - mondja.

- Hogyan került ide? Csak rábökött a térképre a választáskor?

- Nem véletlenül. Szoktam is mondani, hogy a véletlen az ostobák mentsége. A cégemben a kollégáim sok-sok évvel ezelőtt felvetették, hogy kellene venni egy

pihenőhelyet nem messze a Balatontól, de a parti áraknál sokkal olcsóbban. Az egyik tudott is egy ilyen itt, a Csobáncban. A hegyre vezető utunkat leszakadó kipu-fogók, füstölgő fékek kísérték. A cégemnek érdektelen volt a romos, elvadult épület, de én csak álltam, mint a sóbálvány. Tudtam, megéreztem, innentől itt fogok élni.

- Ha Csobánc, akkor szőlő is?

- Igen. És még méhek, birkák. Voltak lovak is, de lesznek is - mondom minden évben magamnak, és ez egy kicsit már idegesít is.

- Számon kéri ezt magán valaki?

- Igen. Azt kell, hogy mondjam, hogy a hosszú életem során rengeteg főnököm volt, de olyan rohadt zsarnok, mint amilyen én vagyok magamnak, még nem. Senki sem tudott még úgy meggyötörni, mint én magamat. Tehát lesznek még lovakim.

- Faluról városra, városból a hegytetőre. Visszafordítható ez az út?

- Nem, soha. Hogy miért nem? Erre az a válaszom, hogy egyszer egy plakátra azt írtam, hogy élőhelyünk. Ezt sokan szóvá tették, mondván, hogy élőhelye a fácánnak, rókának van. Az embernek lakóhelye van. - Nekem is volt - válaszoltam nekik. - Egy 87 lakásos kaptárban laktam. Az volt a lakóhelyem, itt pedig élek. Ez a különbség.

- Lelassult az élete, vagy más lett?

- Egyik sem. Eddig is pörögtem. De lényegesen gazdagabb lett. Most is a munkám parancsolja az életem, de könnyebben viselem.

- Meghallja, ahogy nő a fű?

- Tudom is. Egyszer le is írtam, hogy az ember azt érti meg a természeti környezetben, hogy nem különb senkinél, de senki sem különb nála. Minden élő azért él itt és most a Földön, mert helye van itt. Ebbe beletartozik a kullancs éppúgy, mint a fos-

tosparéj. A béke és a harmónia minimum feltétele az, ha becsülünk minden élőlényt, mert csak ez vezethet önbecsüléshez. Sajnos, az emberből egyre inkább hiányzik a minimális alázat is. A kullancs azt eszi, amire a génjei predesztinálják, az élőlények csak annyit vesznek el a környezetükből, amennyi a növekedésükhöz szükséges. Egyedül az ember hiszi azt, hogy megnöveli az esélyeit a felhalmozással. Mielőtt arra gondolna, hogy nem szeretem az embert, el kell mondanom, hogy az ember alapvetően jó, csak a jószág kifejezésére nem adtak a feltételek. A mai világ a győztest, az erőset, a kékszeműt, a barnát, a fiatalat favorizálja, aki képes fogyasztani, adót fizetni és munkát végezni. Azt az értéket, amitől a világ más lehetne, a ma embere nem igényli, mert nem tudja, hogy anélkül mennyivel szegényebb.

- Ön könyvet is írt, Álmodok völgye - Kilátás a hegyről címmel. Ahogy hallgatom, a könyv címe akár Kiáltás a hegyről is lehetne.

- Nagyképű dolog lenne részemről, ha könyvnek nevezném az írástomat, de nagyon örülök annak, hogy sok embernek szereztem vele örömet. Olyan stációkat, szemelvényeket tartalmaz az életemből, amit magamra nézve máig hitelesnek tartok.

- Említette, hogy az egyik végzettsége népművelő. Itt Diszelben miként tudja ezt hasznosítani?

- Megkértem rá, és én elvállaltam, hogy a művelődési ház művelődés-szervezője legyek. Mivel bent az épület sokkal inkább a nagyterü közösségi rendezvények megtartására alkalmas, ezért inkább - és ez közel is áll hozzám - a szabadtéri programokat helyeztem előtérbe. Így honosítottam meg a Hegyhátról importált gypűjárást is ezen a vidéken. A gypű, legelő kimérése, kijelölése törvény volt. Ha valaki

abból elszántott, azt kiközösítették, nem oltották a házat, nem segítettek neki építkezni stb. De ha már kint voltak a határban a falusi férfiak, akkor a pincekulcsot is a zsebükbe tették, és útba ejtve a pincéket, jókat ittak, beszélgettek. Már hetedik éve járjuk így a hegyet, és mindenütt nyitott pince fogad bennünket. Ebben az évben 12 pincét látogattunk meg. Mire a végcélhoz, a tanyámhoz, a Simon-tanyához értünk, már százötvenen voltunk, és természetesen zenekar is kísért bennünket. A másik örömöm a Csobánc Népdalkör léte. Csodálatos dolog látni, hogy a munkában megfáradt, megöszült asszonyok, férfiak mennyire kinyílnak, és milyen boldogan élik meg a sikert. Büszke vagyok a Pünkösdi Dalostalálkozókra, a Falunapra, a szüreti felvonulásra, a veteránmotoros találkozóra, a huszárrok seregszemléjére, azaz mindarra, ami a diszelieket összeköti.

- Befogadták Önt?

- Azt gondolom, és büszkén jelentem, hogy igen. De aki azt gondolja, hogy ez egy örök érvényű kötés, az téved. Egy perc alatt le lehet bontani azt, amit évtizedekig építettünk. Én naponta igyekszem megszolgálni azt a bizalmat, amivel körülvesznek. A Tapolcai-medence kultikus hely, egy misztikus képződmény. Aki ezt megérti, annak jobb lesz az élete. Én hiszem, vagy legalábbis remélem, hogy megértettem. Amikor idekerültem, egy kis zavart keltem az emberek fejében. Úgy híresültem el, mintha nagyon gazdag ember lennék. De aztán látták, hogy úgy élek, mint ők; szántok, vetek, állataim vannak. Vannak, akik becsülnék engem, míg mások nem szeretnek eléggé. Ez mindenhol így van. Egyet viszont nagyon tudok: hazakerkeztem. Nem kell innen elmennem sehová. Itthon vagyok.

Az oldalt készítette: N. Horváth Erzsébet

„Néha arra gondolok, hogy édesapám a tizenegyedik utódjaként hagyta hátra a Látványtárt”

Az Új Tapolcai Újság hasábjain keresztül már többször adtunk hírt az Első Magyar Látványtárról, és készítetünk riportot a megálmodójával, megteremtőjével, *Vörösváry Akossal*. De arról, hogy miért Diszelben, a volt Stankovics-malomban hozta ezt létre, csak most kérdeztük.

- Ez valószínűleg sorsszerű volt. Először is az kellett hozzá, hogy ide kerüljek a Csobáncra szőlőművesnek. Ennek viszont az volt az oka, hogy egy súlyos szerelmi csalódás után új életet akartam kezdeni. Sorsszerű volt az is, hogy a szőlőszomszédom - a *Nyúl-házaspár* - díszlet volt, mert, ha mondjuk Kesziben laktak volna, akkor lehet, hogy a Látványtár ott épült volna fel, mert ott is volt egy szabad malom. *Gelencsér Ferencnek* köszönhetjük, hogy tudomást szereztünk arról, hogy a tapolcai tanács tulajdonában lévő volt Stankovics-malom eladó. Tulajdonképpen az egész működésünkre jellemző ez a nagyfokú spontaneitás. Még magánemberként vettem meg a malomépületet, de a spontán, konkrét cél nélküli döntés 1988-ban, 1990 tavaszán nyert értelmet, amikor feleségem, *dr. Gyökér Kinga*, s a magam elhatározásából megszületett a Látványtár. Kinga hozta be az alapítványba első férje, Altörjai Sándor festőművész hagyatékát.

- Honnan a névadás?

- Ez is egy spontán rátalálás volt. Már megvolt a csobánci szőlő, amikor Pestről autóztam idefelé, és egyszer csak el kezdtem mondogatni magamban, hogy látványtár, látványtár... Kóstolgattam, ízlelgettem, de éreztem, hogy ez az egy szó kevés. Amikor felvetődött annak a gondolata, hogy alapítványt hozunk létre, a hét alapító tag elfogadta a nyolcadik, *Pócsy Ferenc* ötletét, hogy az alapítvány neve Első Magyar Látványtár legyen. Ez 1990 tavaszán történt, az alapítványt 204-es sorszámon jegyezték be.

- Mikor nyílt az első kiállítás és mi volt a címe?

- 1997. június 28-án délután 3 órakor

nyílt *Mindenkinek kenyér és rózsá* címmel. Ez a címadás sem volt véletlen. Soha nem felejttem. Budán történt. Az egyik gyűjtőtársam felemelt csomagtartó-fedelű autójában megláttam egy faragott fa asztali tükröt, amelynek közepén egy pufajkás pásztorember található egy csavart szarvú kossal. A tükrön lévő táblán a felirat: *Mindenkinek kenyér és rózsá*, valamint a készítő neve és a faragás időpontja: *Lóki Vince 1954*. Én abban a pillanatban tudtam, hogy ilyen címmel kiállítást fogok rendezni, de akkor még nem tudtam, hogy hol. Az első megnyitó óta évente rendezünk egyet a Látványtárban, illetve volt olyan évünk is, amikor kettőt. Az egyik páros kiállítás még most is áll: az *Életöröm* és mellette az a kamarakiállítás, amely a dohányzás kultúrtörténetét mutatja be *A nagy szenvedély* címmel. Ezeket a kiállításokat - a nagy érdeklődésre való tekintettel - ebben az évben sem bontjuk le. Hallatlan erejű kettős kiállításunk a *Fábrý Sándor Dizájncentere* és a *Minden mulandó* volt.

- Hamar megtalálta a közönség a diszeli Látványtárt?

- Igen. Nagyon hamar. Már az első kiállításunkat 4500 ember látta. Ez a szám nem kevés, de a *Fábrý*-kiállítás idején még ez is megkétszereződött.

- A kiállítások mellett más kulturális rendezvények is helyet kapnak a volt Stankovics-malomban.

- Ennek is története van. A Budapest Galériában 1985 őszén *Rosa, rosa, neorosa* címmel egy heves indulatokat kavarázó kiállítást rendeztem, amelynek alcíme *A háborúban nem a részvétel a fontos* volt. A kiállítás katalógusában megfogalmazott gondolataimban annak is hangot adtam, hogy mi, a magángyűjtők fogjunk össze, és teremtünk meg az új múzeumot, mert a „régii” nagyon „poros”, és adjunk helyet a társművészeti művek is a múzeumokban. Az egyik kritikumos ironikusan megjegyezte, hogy mintegy kiáltványt intéztem a nemzethez. Ő ironikus volt, én viszont komolyan is gondoltam, amit írtam. Azóta már múzeumpedagógusokat képeznek,

felismerve azt, hogy a múzeumoknak ma már új típusú feladatot kellene ellátniuk, sok-sok gyereket kellene bevinni a kiállító helyekre, hogy az értékekkel ismerkedjenek. Képeznek kirakatredezőt, de a kiállítások rendezése - mintegy automatikusan - a művészettörténészekre maradt. A kiállítás éppúgy műfaj, mint amilyen a szonett, a képvers, vagy a dráma. A Látványtár már a kezdetekkor törekedett arra, hogy a társművészeteknek is otthont adjon. Így kapott helyet egy-egy komolyzenei produkció, kamaramuzsikát és dzsessz-esteket is láthatott, hallhatott a közönség. A *Minden mulandó* című kiállításunk ideje alatt pedig tudományos szimpóziumot tartottunk. Itt neves szakemberek szóltak a mulandóság széleskörű művészeti ábrázolásáról.

- Régi elképzelés, régi álom az édesapja emlékére létrehozandó pipamúzeum. Mielőtt erről szólna, kérem, idézze meg édesapja alakját. Mit tudhatunk róla?

- Könyvkiadó, irodagép-kereskedő volt, de egy sokszorosító iroda tulajdonosaként is tevékenykedett. A klasszikus életutat futotta be: a legalulról kezdéstől jutott el a már említettéig. Az édesanyja, aki négy gyerekkel maradt magára, hogy fenn tudja tartani a családot, kosztosokat fogadott be. A fia - az édesapám - 11-12 éves korában „bérbevette” tőle az egyik szobát, és egy kölcsön írógépen egyetemistáknak sokszorosított jegyzeteket. Később már nem ő, hanem fizetett gépirónók tették ugyanazt saját gépeken. Ebből lett aztán a vállalat, amelyet '48-ban az én születésem idején elvettek tőle, azaz államosították. Ez történt a házukkal is, de mi „szerecsésék” voltunk, mert bérlőként benne maradhatott a családunk. Akkor még csak öt gyerekkel - én voltam az ötödik -, később született még öt testvérem.

- Hogyan tudta túlélni az édesapja, hogy elveszítette a vállalatát, a házat?

- Óriási hittel. Egy felsőbb hatalomba és az önmagába, a családjába vetett hittel és bizalommal.

- Ő is műgyűjtő volt?

- Valójában nem. Az ő esete más. Ami-

kor még nem is volt önálló lakása, már akkor arról ábrándozott, hogy szeretne szépen lakni, azaz szép tárgyakkal körbevenni magát. Ő nem tartotta gyűjtőnek magát, de 3-4 vitrinben - mint a polgárlakásokban gyakran - porcelán, ezüst és elefántcsont tárgyak voltak, szép szőnyegek a parkettán és festmények a falon. A pipákat és a szipkákat a szép faragásukért gyűjtötte, ő maga soha nem dohányzott. Amikor már 6-700 összegyűlt belőle, akkor fogadta el azt a tanácsomat, hogy ne csak ezeket gyűjtse, hanem a dohányzás történetével és gyakorlásával kapcsolatos egyéb tárgyakat is: Így a hamutartókat, dohányzacskókat, szivarvágókat, plakátokat, fényképeket stb. Az országban egyedülálló gyűjtemény első kiállítása a Néprajzi Múzeumban volt 1989-ben, majd az egri dohánygyár alapításának 100. évfordulóján 1996-ban a Dobó István Vármúzeumban rendeztünk kiállítást.

- Diszelben hol és mikor láthatja majd a közönség?

- A Látványtár udvarán épül fel majd a múzeum, de mint már említettem, egy nagyon zamatos ízelítő most is látható belőle a Látványtár három szobájában. A kérdés második felére válaszolva, az építési engedély szerint 5 éven belül kell megépítenünk a múzeumot. Édesapám éppen 17 éve halt meg. Az ő halála és a Látványtár születése szinte egybe esett. Nem egyszer gondoltam arra, hogy az ő halála inspirálta a Látványtár születését, azaz a tizenegyedik utódjaként hagyta hátra a Látványtárt. Apánk dohányzástörténeti gyűjteményét a tíz testvér örökölte, ő ragaszkodott hozzá, hogy ne osszuk szét egymás között, a kezelést pedig rám bízta. Mivel az anyagot folyamatosan gyarapítjuk, egyre indokoltabbá és szükségessé válik, hogy a múzeumot megnyissuk. Feltétlenül számítna a városvezetés erkölcsi és egyéb hathatós támogatására annak érdekében, hogy ez a - bátran állíthatom - egyedülálló gyűjtemény, mint Tapolca harmadik nevezetessége - a Tópart és a Tavasbarlang mellett, és „megelőzve” a Látványtárt - a köz kincsévé válhasson.

A Szász Márton ÁMK szerepvállalása és feladatköre

A Szász Márton Általános Művelődési Központ meghatározó és tevékeny részt vállal a településrészt életében.

- Iskolánk 9-10. osztálya, valamint a szakképzés részlege is Tapolca-Diszelben van - mondja *Bognár Ferenc igazgató*. - Az intézmény a sajátos nevelési igényű tanulókat oktatja, neveli. A szakképző évfolyamokon virágkötő, parkgondozó, pék, varró munkás, gyógynövénytermesztő és -feldolgozó, kerékpárszerelő, számítógép-kezelő szakmát sajátíthatják el a tanulók. A szakmai gyakorlat részben iskolai keretek között, részben tanuló-szerződéses megkötésével, a gyakorlati képzést felvállaló gazdasági szervezetekben, vállalatoknál történik. Az intézmény végzős tanulóinak 90 százaléka - a nálunk szerzett ismeretei alapján, munkához is jut - tette hozzá az igazgató. - Az intézmény fiataljai aktív részt vállalnak a településrészt kulturális életében. Szerepelnek a nemzeti ünnepeink alkalmából készített programokban, műsort adnak az Idősek napján, de ott vannak a diszeli szüreti felvonuláson, a Falunapon is.

Az ÁMK által működtetett Csobánc Kultúrház épületében - sikeres pályázat eredményeként - 2004 januárjától TELEHÁZ működik. A nemrég aranyminősítést szerzett Csobánc Népdalkör is az intézmény keretein belül tevékeny-

kedik. Nagy sikere van a Balaton-felvidéki Pünkösdi Dalostalálkozóknak. Sok gazda büszkén hozza el a város, a

Hamisítatlan ír hangulat a tapolcai színpadon

hegyközség és az általunk szervezett diszeli borversenyekre, borfelismerő „bajnokságokra” a borát. A gyepűtiprás szép hagyománya is a Szász Márton ÁMK szervezésében talált otthonra a

Csobáncban - mondta *Bognár Ferenc*.

Az intézmény tanulói április 20-án tartották kulturális bemutatójukat, amelyen

vevőket, és arról biztosította az intézményt, hogy az elkövetkezendőkben is támogatni fogja - így anyagilag, mint erkölcsileg - az ott folyó oktató-nevelő munkát.

A szép számú érdeklődőt *Bognár Ferenc* köszöntötte, szólt arról az áldozatos munkáról, amellyel a fogatékkel élők beilleszkedését segítik. - A diákokat önmagukhoz mérve minősítjük, osztályozzuk. A dicséret soha nem maradhat el, joggal érezhetik, hogy kihagyhatatlan láncszemei a közösség gépezetének, így nem véletlen, hogy nagyon szép sikereket érnek el úgy a szakma, mint a kultúra és a sport területén.

A köszöntő szavak után a közönség egy fergeteges ír tánc látványában gyönyörködhetett, de a cha-cha-cha és a keringő sem maradhatott le ezen a délutánon a színpadról. A tanulók a szép versek tolmácsolásán túl a *Légy jó mindhalálig* című musical egy részletének a bemutatásával, valamint egy ötletes bábjátékkal is színesítették a műsor amúgy is gazdag palettáját.

A bemutató ideje alatt a művelődési központ előcsarnokában a tanulók munkáiból nyílt kiállítás.

Az oldalt készítette:
N. Horváth Erzsébet